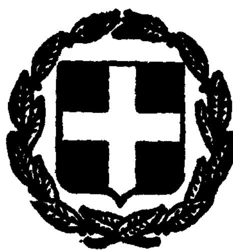

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 16 ΙΟΥΝΙΟΥ 1984 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 86

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1448

Κύρωση τῆς Προξενικῆς Σύμβασης μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν καὶ ἐκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα νόμον:

Ἄρθρο πρῶτο.

Κυρώνεται καὶ ἔχει τὴν ἰσχὺ ποὺ ὁρίζει τὸ ἄρθρο 28 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, ἡ Προξενικὴ Σύμβαση μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας, ποὺ ὑπογράφηκε στὴν Ἀθήνα στὶς 6 Ἰουλίου 1982, τῆς ὁποίας τὸ κείμενο σὲ πρωτότυπο στὴν ἑλληνικὴ καὶ γαλλικὴ γλώσσα ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΠΡΟΞΕΝΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ

Μεταξύ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Γερμανικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας.

Ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία καὶ ἡ Γερμανικὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία, ἐπιθυμώντας νὰ ρυθμίσουν τὶς προξενικές τους σχέσεις καὶ νὰ συμβάλουν ἔτσι στὴν ἐνίσχυση τῆς ἀνάπτυξης τῶν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν, ἀποφάσισαν νὰ συνάψουν τὴν παρούσα προξενικὴ Σύμβαση καὶ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ διόρισαν σὰν πληρεξουσίους τους:

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας:

Τὴν Α.Ε. κ. Γιάννη Χαραλαμπόπουλο, Ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

Τὸ Συμβούλιο τοῦ Κράτους τῆς Γερμανικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας:

Τὴν Α.Ε. κ. OSKAR FISCHER, Ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν τῆς Γερμανικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας,

οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ ἀντάλλαξαν τὰ ἀντίστοιχα πληρεξούσια ἔγγραφά τους, ποὺ βρέθηκαν σὲ ἀπόλυτη τάξη, συμφώνησαν τὶς ἀκόλουθες διατάξεις:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Ὁρισμοί.

Ἄρθρο 1.

1) Γιὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσας Σύμβασης, οἱ ἀκόλουθοι ὅροι νοοῦνται ὅπως προσδιορίζεται παρακάτω:

1. ὁ ὅρος «προξενικὴ ἀρχή» σημαίνει κάθε γενικὸ προξενεῖο, προξενεῖο, ὑποπροξενεῖο καὶ κάθε προξενικὸ πρακτορεῖο·

2. ὁ ὅρος «προξενικὴ περιφέρεια» σημαίνει τὴν περιοχὴ στὴν ὁποία ἡ προξενικὴ ἀρχὴ μπορεῖ νὰ ἀσκεῖ προξενικὰ καθήκοντα·

3. ὁ ὅρος «ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς» σημαίνει τὸ ἐπιφορτισμένο ἀπὸ τὸ Κράτος ἀποστολῆς πρόσωπο γιὰ τὴ διεύθυνση τῆς προξενικῆς ἀρχῆς·

4. ὁ ὅρος «προξενικὸς λειτουργός» σημαίνει κάθε πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ποὺ εἶναι ἐπιφορτισμένο μὲ τὴν ἄσκηση προξενικῶν καθηκόντων·

5. ὁ ὅρος «προξενικὸς ὑπάλληλος» σημαίνει κάθε πρόσωπο ποὺ ἀσκεῖ διοικητικά, τεχνικὰ ἢ ὑπηρεσιακὰ καθήκοντα στὴν προξενικὴ ἀρχή·

6. ὁ ὅρος «μέλος τῆς προξενικῆς ἀρχῆς» σημαίνει κάθε προξενικὸ λειτουργὸ καὶ κάθε προξενικὸ ὑπάλληλο·

7. ὁ ὅρος «μέλος τῆς οἰκογένειας» σημαίνει τὸ σύζυγο, τὰ παιδιά, τὸν πατέρα καὶ τὴ μητέρα τοῦ μέλους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς καθὼς καὶ ἐκείνους τοῦ συζύγου, μὲ τὴν προϋπόθεση τὰ πρόσωπα αὐτὰ νὰ συγκατοικοῦν μαζί του καὶ νὰ διαβιοῦν δαπάναις του·

8. ὁ ὅρος «προξενικοὶ χῶροι» σημαίνει τὰ κτίρια ἢ τμήματα τῶν κτιρίων καὶ τὸ συνεχόμενο μὲ αὐτὰ οἰκόπεδο, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικὰ γιὰ τοὺς σκοποὺς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ ἰδιοκτήτης·

9. ὁ ὅρος «προξενικὰ ἀρχεῖα» σημαίνει τὴν ἐπίσημη ἀλληλογραφία, τὸ ὑλικὸ κρυπτογράφησης καὶ κωδικοποίησης, ἔγγραφα, βιβλία καὶ τεχνικὰ μέσα ἐργασίας τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, καθὼς καὶ τὰ ἔπιπλα ποὺ προορίζονται γιὰ τὴ φύλαξη ἢ τὴν προστασία τους·

10. ὁ ὅρος «ἐπίσημη ἀλληλογραφία» σημαίνει κάθε ἀλληλογραφία σχετικὴ μὲ τὴν προξενικὴ ἀρχὴ καὶ τὶς ἁρμοδιότητές της·

11. ὁ ὅρος «πλοῖο τοῦ Κράτους ἀποστολῆς» σημαίνει κάθε πλοῖο, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ προξενικά, ποὺ δικαιοῦται νὰ φέρει σημαία τοῦ Κράτους ἀποστολῆς·

12. ὁ ὅρος «ἀεροσκάφος τοῦ Κράτους ἀποστολῆς» σημαίνει κάθε ἀεροσκάφος τῆς πολιτικῆς ἀεροπορίας ποὺ δικαιοῦται νὰ φέρει τὸ σῆμα ποὺ δείχνει ὅτι ἀνήκει στὸ Κράτος ἀποστολῆς καὶ ὅτι εἶναι ἐγγεγραμμένο στὰ μητρῶα τοῦ Κράτους αὐτοῦ.

2) Τὸ Κράτος διαμονῆς θεωρεῖ καὶ μεταχειρίζεται σὰν νομικὰ πρόσωπα τοῦ Κράτους ἀποστολῆς ἐκεῖνα ποὺ ἱδρύθηκαν σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους ἀποστολῆς καὶ ποὺ ἔχουν τὴν ἕδρα τους σὲ αὐτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

Ἐγκατάσταση προξενικῶν ἀρχῶν, διορισμὸς καὶ ἀνάκληση μελῶν τῶν προξενικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρο 2.

1) Μία προξενικὴ ἀρχὴ δὲν μπορεῖ νὰ ἐγκατασταθεῖ στὸ ἔδαφος τοῦ Κράτους διαμονῆς παρὰ μόνο μὲ τὴ συναίνεση τοῦ Κράτους αὐτοῦ.

2) Ἡ ἕδρα τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἡ τάξη καὶ ἡ προξενική της περιφέρεια, καθὼς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, συμφωνοῦνται μεταξὺ τοῦ Κράτους ἀποστολῆς καὶ τοῦ Κράτους διαμονῆς.

Δὲν μποροῦν νὰ γίνουν μεταγενέστερες τροποποιήσεις ἀπὸ τὸ Κράτος ἀποστολῆς, παρὰ μόνο μὲ τὴ συναίνεση τοῦ Κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρο 3.

1) Τὸ Κράτος ἀποστολῆς λαμβάνει τὴ διαβεβαίωση, μὲ τὴ διπλωματικὴ ὁδό, ὅτι τὸ πρόσωπο ποὺ σκοπεύει νὰ διορίσει ἀρχηγὸ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἔχει λάβει τὴ συναίνεση τοῦ Κράτους διαμονῆς.

2) Τὸ Κράτος ἀποστολῆς διαβιβάζει μὲ τὴ διπλωματικὴ ὁδὸ στὸ Κράτος διαμονῆς τὸ προξενικὸ δίπλωμα ἢ ἄλλο παρόμοιο ἔγγραφο σχετικὸ μὲ τὸ διορισμὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς. Αὐτὰ ἀναγράφουν τὸ ἐπώνυμο καὶ τὰ ὀνόματα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, τὴν τάξη του καθὼς καὶ τὴν ἕδρα τῆς προξενικῆς ἀρχῆς καὶ τὴν προξενικὴ περιφέρεια.

3) Ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς δὲν μπορεῖ νὰ αναλάβει τὰ καθήκοντά του παρὰ μόνο μετὰ τὴν ἔκδοση ἀπὸ τὸ Κράτος διαμονῆς τοῦ ἐκτελεστηρίου ἐγγράφου ἢ ἄλλης παρόμοιας ἄδειας. Τὸ ἐκτελεστήριο ἔγγραφο ἐκδίδεται τὸ ταχύτερο δυνατό. Ἀναμένοντας τὴν ἔκδοση τοῦ ἐκτελεστηρίου ἐγγράφου, τὸ Κράτος διαμονῆς μπορεῖ νὰ ἐπιτρέψει στὸν ἀρχηγὸ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς νὰ ἀσκεῖ προσωρινὰ τὰ καθήκοντά του. Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση, ἐφαρμόζονται οἱ διατάξεις τῆς παρούσας Σύμβασης.

Ἄρθρο 4.

1) Ἂν γιὰ ὁποιοδήποτε λόγο ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς κωλύεται νὰ ἀσκήσει τὰ καθήκοντά του ἢ ἂν ἡ προξενικὴ ἀρχὴ εἶναι προσωρινὰ κενή, τὸ Κράτος ἀποστολῆς μπορεῖ νὰ ἐμπιστευτεῖ τὴν προσωρινὴ διεύθυνση τῆς προξενικῆς ἀρχῆς σὲ προξενικὸ λειτουργὸ τῆς ἴδιας ἀρχῆς ἢ μιᾶς ἀπὸ τὶς ἄλλες προξενικές του ἀρχὲς ποὺ βρίσκονται στὸ Κράτος διαμονῆς ἢ σὲ μέλος τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς διπλωματικῆς του ἀποστολῆς στὸ Κράτος διαμονῆς. Τὸ Κράτος ἀποστολῆς ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσει ἐκ τῶν προτέρων τὸ Κράτος διαμονῆς μὲ τὴ διπλωματικὴ ὁδό.

2) Τὸ ἐπιφορτισμένο μὲ τὴν προσωρινὴ διεύθυνση τῆς προξενικῆς ἀρχῆς πρόσωπο ἀπολαμβάνει τὰ ἴδια δικαιώματα, προνόμια καὶ ἀσυλίες ποὺ ἡ παρούσα σύμβαση χορηγεῖ στὸν ἀρχηγὸ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

3) Ὅταν μέλος τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς τοῦ Κράτους ἀποστολῆς εἶναι ἐπιφορτισμένο μὲ τὴν προσωρινὴ διεύθυνση τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, τὰ διπλωματικά του προνόμια καὶ οἱ ἀσυλίες δὲν θίγονται.

Ἄρθρο 5.

Τὸ Κράτος ἀποστολῆς γνωστοποιεῖ, μὲ τὴ διπλωματικὴ ὁδὸ, στὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν τοῦ Κράτους διαμονῆς:

1. Τὸ διορισμὸ ἢ τὴν ἀνάληψη καθηκόντων μέλους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, τὸ ἐπίθετο καὶ τὰ ὀνόματά του καὶ τὴν ἁρμοδιότητά του στὴν προξενικὴ ἀρχή, τὴν ἡμερομηνία ἄφιξης καὶ ὁριστικῆς ἀναχώρησης ἢ τὴ λήξη τῆς ὑπηρεσίας του καὶ ὅλες τὶς ἄλλες μεταβολὲς σχετικὰ μὲ τὴν κατάστασή του, ποὺ ἐπῆλθαν κατὰ τὴν ὑπηρεσία του στὴν προξενικὴ ἀρχή.

2. Τὴν ἡμερομηνία ἄφιξης καὶ ὁριστικῆς ἀναχώρησης τῶν μελῶν τῆς οἰκογένειας μέλους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς καὶ ἐνδεχομένως τὸ γεγονὸς ὅτι ἕνα πρόσωπο γίνεται μέλος τῆς οἰκογένειας ἢ χάνει αὐτὴ τὴν ἰδιότητα.

3. Τὴν ἀνάληψη καὶ τὴ λήξη ὑπηρεσίας προξενικοῦ ὑπαλλήλου ποὺ εἶναι ὑπήκοος τοῦ Κράτους διαμονῆς ἢ ποὺ διαμένει μόνιμα στὸ Κράτος αὐτό.

Ἄρθρο 6.

1) Τὸ Κράτος διαμονῆς ἐκδίδει δωρεὰν σὲ κάθε μέλος τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ποὺ δὲν εἶναι ὑπήκοος ἢ μόνιμος κάτοικος τοῦ Κράτους διαμονῆς δελτίο ποὺ φέρει φωτογραφία καὶ ποὺ βεβαιώνει τὴν ταυτότητά του καὶ τὴν ἰδιότητά του σὰν μέλους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

2) Ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζεται MUTATIS MUTANDIS στὰ μέλη τῆς οἰκογένειας.

Ἄρθρο 7.

Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς πρέπει νὰ εἶναι ὑπήκοος τοῦ Κράτους ἀποστολῆς ποὺ νὰ μὴν εἶναι οὔτε ὑπήκοος οὔτε μόνιμος κάτοικος τοῦ Κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρο 8.

Τὸ Κράτος διαμονῆς μπορεῖ, ἀνὰ πᾶσα στιγμὴ καὶ χωρὶς νὰ ὀφείλει νὰ γνωρίσει τοὺς λόγους τῆς ἀπόφασής του, νὰ πληροφορήσει γραπτῶς καὶ μὲ τὴ διπλωματικὴ ὁδὸ τὸ Κράτος ἀποστολῆς ὅτι προτίθεται νὰ ἀποσύρει τὸ ἐκτελεστήριο ἢ ἄλλη παρόμοια ἐξουσιοδότηση ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἢ ὅτι ἕνα μέλος τῆς προξενικῆς ἀρχῆς δὲν εἶναι ἀποδεκτό.

Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση τὸ Κράτος ἀποστολῆς ὀφείλει νὰ ἀνακαλέσει τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπο ἢ νὰ θέσει τέλος στὰ καθήκοντά του στὴν προξενικὴ ἀρχή.

Ἂν τὸ Κράτος ἀποστολῆς παραλείψει νὰ ἐκτελέσει τὴν ὑποχρέωση αὐτὴ μέσα σὲ εὔλογη προθεσμία, τὸ Κράτος διαμονῆς μπορεῖ, στὴν περίπτωση τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, νὰ ἀποσύρει τὸ ἐκτελεστήριο ἢ τὴν ἐξουσιοδότηση ἢ στὴν περίπτωση κάθε ἄλλου μέλους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, νὰ πάψει νὰ τοῦ ἀναγνωρίζει αὐτὴ τὴν ἰδιότητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Διευκολύνσεις, προνόμια καὶ ἀσυλίες.

Ἄρθρο 9.

1) Τὸ Κράτος διαμονῆς μεταχειρίζεται τοὺς προξενικοὺς λειτουργοὺς μὲ τὸν ὀφειλόμενο σὲ αὐτοὺς σεβασμὸ καὶ παίρνει ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα γιὰ νὰ τοὺς ἐπιτρέψει τὴν ἀποτελεσματικὴ ἄσκηση τῶν καθηκόντων τους.

2) Τὸ Κράτος διαμονῆς φροντίζει ὥστε τὰ μέλη τῆς προξενικῆς ἀρχῆς νὰ μποροῦν νὰ ἀπολαμβάνουν τὶς διευκολύνσεις, προνόμια καὶ ἀσυλίες ποὺ προβλέπονται στὴν παροῦσα Σύμβαση.

Ἄρθρο 10.

Σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους διαμονῆς, τὸ Κράτος ἀποστολῆς μπορεῖ νὰ ἀποκτᾶ, νὰ μισθώνει ἢ νὰ χρησιμοποιεῖ τοὺς προξενικοὺς χώρους, τὴν κατοικία τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς καὶ τὶς κατοικίες τῶν μελῶν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

Ἂν παρίσταται ἀνάγκη, τὸ Κράτος ἀποστολῆς θὰ ἔχει τὴν ὑποστήριξη τοῦ Κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρο 11.

1) Ὁ θυρεὸς τοῦ Κράτους καὶ ἡ ἐπιγραφὴ ποὺ προσδιορίζει τὴν προξενικὴ ἀρχὴ καὶ ποὺ συντάσσεται στὴ γλώσσα τοῦ Κράτους ἀποστολῆς καὶ τοῦ Κράτους διαμονῆς μποροῦν νὰ τοποθετοῦνται πάνω στὸ κτίριο ποὺ κατέχει ἡ προξενικὴ ἀρχή.

2) Ἡ ἐθνικὴ σημαία τοῦ Κράτους ἀποστολῆς μπορεῖ νὰ ὑψώνεται στὸ κτίριο ποὺ κατέχει ἡ προξενικὴ ἀρχὴ καὶ στὴν κατοικία τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

3) Ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς μπορεῖ νὰ ὑψώνει τὴν ἐθνικὴ σημαία τοῦ Κράτους ἀποστολῆς στὰ ὀχήματα ποὺ χρησιμοποιεῖ στὴν ἄσκηση τῶν καθηκόντων του.

Ἄρθρο 12.

1) Τὸ Κράτος διαμονῆς λαμβάνει ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα γιὰ τὴ διασφάλιση τῆς προστασίας τῶν προξενικῶν χώρων. Οἱ προξενικοὶ χῶροι πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικὰ σύμφωνα μὲ τὸ χαρακτήρα καὶ τὶς ἁρμοδιότητες τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

2) Οἱ προξενικοὶ χῶροι καὶ ἡ κατοικία τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς εναι ἀπαραβίαστοι. Χωρὶς τὴ συναίνεση τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς τοῦ Κράτους ἀποστολῆς ἢ προσώπου ἐξουσιοδοτημένου ἀπ' αὐτούς, οἱ ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς δὲν μποροῦν νὰ εἰσέλθουν οὔτε στοὺς προξενικοὺς χώρους οὔτε στὴν κατοικία τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρο 13.

Τὰ προξενικὰ ἀρχεῖα εἶναι ἀπαραβίαστα κατὰ πάντα χρόνο καὶ ὁπουδήποτε καὶ ἂν βρίσκονται.

Ἄρθρο 14

1) Ἡ προξενικὴ ἀρχὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικοινωνεῖ μὲ τὴν Κυβέρνησή της, τὴ διπλωματικὴ ἀποστολὴ καὶ τὶς ἄλλες προξενικὲς ἀρχὲς τοῦ Κράτους ἀποστολῆς ποὺ βρίσκονται στὸ Κράτος διαμονῆς. Ἡ προξενικὴ ἀρχὴ μπορεῖ νὰ χρησιμοποιεῖ ὅλα τὰ συνήθη μέσα ἐπικοινωνίας, συμπεριλαμβανομένων τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ταχυδρόμων, τὸ διπλωματικὸ καὶ προξενικὸ σάκκο καὶ τὰ κωδικοποιημένα ἢ κρυπτογραφημένα μηνύματα. Ἡ προξενικὴ ἀρχὴ δὲν μπορεῖ νὰ ἐγκαταστήσει καὶ νὰ χρησιμοποιήσει ἀσύρματο πομπὸ παρὰ μόνο μὲ τὴ συγκατάθεση τοῦ Κράτους διαμονῆς.

Ἡ προξενικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ πληρώνει τὰ ἴδια τέλη μὲ τὴ διπλωματικὴ ἀποστολὴ γιὰ τὴ χρήση δημόσιων μέσων ἐπικοινωνίας.

2) Ἡ ἐπίσημη ἀλληλογραφία τῆς προξενικῆς ἀρχῆς καὶ ὁ προξενικὸς σάκκος εἶναι ἀπαραβίαστοι καὶ δὲν μποροῦν οὔτε νὰ ἀνοιχθοῦν οὔτε νὰ παρακρατηθοῦν ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς. Ὁ προξενικὸς σάκκος πρέπει νὰ φέρει εὐδιάκριτες ἐξωτερικὲς ἐνδείξεις τοῦ χαρακτήρα του. Δὲν μπορεῖ νὰ περιέχει παρὰ μόνο τὴν ἐπίσημη ἀλληλογραφία καὶ ἀντικείμενα ποὺ προορίζονται γιὰ ὑπηρεσιακὴ χρήση. Παρὰ ταῦτα, ἐὰν οἱ ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς ἔχουν σοβαροὺς λόγους νὰ πιστεύουν ὅτι ὁ προξενικὸς σάκκος περιλαμβάνει ἀντικείμενα ἄλλα ἀπὸ τὴν ἐπίσημη ἀλληλογραφία ἢ ἀπὸ ἀντικείμενα ποὺ προορίζονται γιὰ ὑπηρεσιακὴ χρήση, μποροῦν νὰ ζητήσουν νὰ ἐπιστραφεῖ ὁ σάκκος στὸν τόπο προέλευσής του.

3) Τὸ κράτος διαμονῆς χορηγεῖ στὸν προξενικὸ ταχυδρόμο, ποὺ εἶναι κάτοχος ἐπίσημου ἐγγράφου ποὺ βεβαιώνει τὴν ἰδιό-

τητά του καὶ ποὺ καθορίζει τὸν ἀριθμὸ τῶν δεμάτων ποὺ ἀπαρτίζουν τὸν προξενικὸ σάκκο, τὰ ἴδια δικαιώματα, προνόμια καὶ ἀσυλίες ποὺ χορηγεῖ στὸν διπλωματικὸ ταχυδρόμο τοῦ Κράτους ἀποστολῆς. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὸν AD HOC προξενικὸ ταχυδρόμο, τοῦ ὁποίου τὰ δικαιώματα, προνόμια καὶ ἀσυλίες παρὰ ταῦτα λήγουν μετὰ τὴν παράδοση τοῦ προξενικοῦ σάκκου στὸν παραλήπτη.

4) Ὁ προξενικὸς σάκκος μπορεῖ νὰ παραδοθεῖ στὸν κυβερνήτη ἀεροσκάφους ἢ στὸν πλοίαρχο πλοίου. Ὁ κυβερνήτης ἢ ὁ πλοίαρχος πρέπει νὰ εἶναι ἐφοδιασμένος μὲ ἐπίσημο ἔγγραφο ποὺ νὰ προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸ τῶν δεμάτων ποὺ ἀπαρτίζουν τὸν προξενικὸ σάκκο· δὲν θεωρεῖται πάντως προξενικὸς ταχυδρόμος.

Σύμφωνα μὲ τὶς ἰσχύουσες διατάξεις περὶ ἀσφαλείας, ἡ προξενικὴ ἀρχὴ μπορεῖ νὰ ἐπιφορτίσει ἕνα μέλος τῆς προξενικῆς ἀρχῆς νὰ παραλάβει τὸν προξενικὸ σάκκο ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸν κυβερνήτη τοῦ ἀεροσκάφους ἢ τὸν πλοίαρχο πλοίου τοῦ Κράτους ἀποστολῆς ἢ νὰ τοῦ τὸν ἐπιδώσει.

Ἄρθρο 15.

1) Ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἀπολαμβάνει τοῦ ἀπαραβίαστου τοῦ προσώπου του. Δὲν μπορεῖ νὰ συλληφθεῖ προσωρινὰ οὔτε νὰ κρατηθεῖ οὔτε νὰ ὑποστεῖ ὁποιασδήποτε ἄλλης μορφῆς περιορισμὸ τῆς προσωπικῆς του ἐλευθερίας στὸ Κράτος διαμονῆς.

2) Ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἀπολαμβάνει ποινικῆς ἑτεροδικίας στὸ Κράτος διαμονῆς. Ἀπολαμβάνει ἐπίσης ἀστικῆς καὶ διοικητικῆς ἑτεροδικίας στὸ Κράτος διαμονῆς, ἐκτὸς ἂν πρόκειται γιὰ ἀστικὴ ἀγωγή:

1. ποὺ ἀφορᾶ στὴν ἰδιωτικὴ ἀκίνητη περιουσία ποὺ βρίσκεται στὸ Κράτος διαμονῆς, ἐκτὸς ἂν ἡ περιουσία αὐτὴ χρησιμοποιεῖται γιὰ προξενικοὺς σκοπούς, γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Κράτους ἀποστολῆς·

2. ποὺ ἀφορᾶ κληρονομικὲς ὑποθέσεις στὶς ὁποῖες ἐνεργεῖ ὄχι γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Κράτους ἀποστολῆς, ἀλλὰ ἰδιωτικά, σὰν ἐκτελεστὴς διαθήκης, κηδεμόνας διαθήκης, κληρονόμος ἢ κληροδόχος·

3. σχετικὴ μὲ ἐλεύθερο ἐπάγγελμα ἢ μὲ ὁποιαδήποτε βιομηχανικὴ ἢ ἐμπορικὴ δραστηριότητα, ποὺ ἀσκεῖ στὸ Κράτος διαμονῆς ἐκτὸς τῶν ὑπηρεσιακῶν του καθηκόντων·

4. ποὺ προκύπτει ἀπὸ συμβάσεις ποὺ συνῆψε, χωρὶς νὰ ἐνεργήσει ρητὰ ἢ σιωπηρὰ σὰν ἐντολοδόχος τοῦ Κράτους ἀποστολῆς·

5. ἐγερθεῖσα ἀπὸ τρίτο γιὰ ζημία ποὺ προέκυψε ἀπὸ ἀτύχημα ποὺ προκλήθηκε στὸ Κράτος διαμονῆς ἀπὸ μεταφορικὸ μέσο.

3) Κανένα ἐκτελεστικὸ μέτρο δὲν μπορεῖ νὰ ληφθεῖ ὡς πρὸς τὸν ἀρχηγὸ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς περιπτώσεις ποὺ προβλέπονται στὴν παράγραφο (2) καὶ μὲ τὴν προϋπόθεση νὰ μπορεῖ νὰ γίνει ἡ ἐκτέλεση χωρὶς νὰ θιγεῖ τὸ ἀπαραβίαστο τοῦ προσώπου του ἢ τῆς κατοικίας του.

Ἄρθρο 16.

1) Οἱ προξενικοὶ λειτουργοί, πλὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, καὶ οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι δὲν ὑπόκεινται σὲ ποινική, ἀστικὴ καὶ διοικητικὴ ἑτεροδικία στὸ Κράτος διαμονῆς ὅσον ἀφορᾶ τὶς πράξεις ποὺ ἐκτελέστηκαν κατὰ τὴν ἄσκηση τῶν ὑπηρεσιακῶν τους καθηκόντων, ἐκτὸς ἂν πρόκειται γιὰ ἀστικὴ ἀγωγή:

1. ποὺ προκύπτει ἀπὸ σύμβαση ποὺ συνῆψαν χωρὶς νὰ ἐνεργήσουν ρητὰ ἢ σιωπηρὰ γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Κράτους ἀποστολῆς·

2. ἐγερθεῖσα ἀπὸ τρίτο γιὰ ζημία ποὺ προέκυψε ἀπὸ ἀτύχημα ποὺ προκλήθηκε ἀπὸ μεταφορικὸ μέσο στὸ Κράτος διαμονῆς.

2) Οἱ προξενικοὶ λειτουργοί, πλὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, καὶ οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι δὲν μποροῦν νὰ συλληφθοῦν προσωρινὰ οὔτε νὰ κρατηθοῦν οὔτε νὰ ὑποστοῦν οἱασδήποτε ἄλλης μορφῆς περιορισμὸ τῆς προσωπικῆς τους ἐλευθερίας στὸ Κράτος διαμονῆς, ἐκτὸς ἂν κατηγοροῦνται ἀπὸ τὶς ἁρμόδιες δικαστικὲς ἀρχὲς τοῦ Κράτους αὐτοῦ ὅτι ἔχουν διαπράξει ἐκ προθέσεως ἀδίκημα γιὰ τὸ ὁποῖο ἡ νομοθεσία τοῦ Κράτους διαμονῆς προβλέπει στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας ποινὴ πέντε ἐτῶν ἢ πιὸ αὐστηρὴ ποινὴ ἢ ἂν ἔχουν καταδικαστεῖ δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως ποὺ ἔχει ἀποκτήσει ἰσχὺ δεδικασμένου.

3) Σὲ περίπτωση κινήσεως ποινικῆς διαδικασίας κατὰ προξενικοῦ λειτουργοῦ, πλὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἡ διεξαγωγή της πρέπει νὰ γίνει μὲ τὸν ὀφειλόμενο ἐξ αἰτίας τῆς ἐπισήμου θέσεώς του σεβασμὸ καὶ μὲ τρόπο ποὺ νὰ παρενοχλεῖ τὸ λιγότερο δυνατὸ τὴν ἄσκηση τῶν προξενικῶν καθηκόντων.

Ἄρθρο 17.

1) Μέλος προξενικῆς ἀρχῆς μπορεῖ νὰ κληθεῖ νὰ καταθέσει σὰν μάρτυρας ἀπὸ τὰ δικαστήρια ἢ ἄλλες ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς. Παρὰ ταῦτα, δὲν ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσει πάνω σὲ θέματα ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὴν ἄσκηση τῶν επισήμων καθηκόντων του οὔτε νὰ προσκομίσει ἔγγραφα τῆς ἐπίσημης ἀλληλογραφίας καὶ ἄλλα σχετικὰ ἔγγραφα ἢ ἀντικείμενα οὔτε νὰ καταθέσει σὰν ἐμπειρογνώμονας πάνω στὸ δίκαιο τοῦ Κράτους ἀποστολῆς.

2) Ἂν τὸ μέλος τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἀρνηθεῖ νὰ παρουσιαστεῖ νὰ καταθέσει σὰν μάρτυρας, κανένα καταναγκαστικὸ μέτρο ἢ κύρωση δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ ληφθεῖ ἐναντίον του.

3) Τὰ δικαστήρια ἢ ἄλλες ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς, ποὺ ζητοῦν τὴ μαρτυρικὴ κατάθεση ἑνὸς προξενικοῦ λειτουργοῦ, πρέπει νὰ παίρνουν τὰ κατάλληλα μέτρα γιὰ νὰ μὴν τὸν παρεμποδίσουν στὴν ἄσκηση τῶν καθηκόντων του. Οἱ μαρτυρικὲς καταθέσεις, προφορικὲς ἢ γραπτές, μποροῦν νὰ δίδονται στὴν προξενικὴ ἀρχὴ ἢ στὴν κατοικία προξενικοῦ λειτουργοῦ.

4) Ἡ παράγραφος (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζεται MUTATIS MUTANDIS στὰ μέλη τῆς οἰκογένειας μέλους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρο 18.

1) Τὸ Κράτος ἀποστολῆς μπορεῖ νὰ παραιτηθεῖ ἀπὸ τὰ προνόμια καὶ τὶς ἀσυλίες ποὺ προβλέπονται στὰ ἄρθρα 15, 16 καὶ 17. Σὲ κάθε συγκεκριμένη περίπτωση ἡ παραίτηση πρέπει νὰ εἶναι ρητὴ καὶ νὰ ἀνακοινώνεται γραπτῶς στὸ Κράτος διαμονῆς.

2) Ἐὰν μέλος τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ποὺ ἀπολαύει ἑτεροδικίας κινήσει διαδικασία ἐνώπιον δικαστηρίου, δὲν δικαιοῦται νὰ ἐπικαλεστεῖ τὴν ἑτεροδικία ἔναντι κάθε αἰτήσεως ἀνταγωγῆς ἄμεσα συνδεόμενης μετὰ τῆς κυρίας ἀγωγῆς.

3) Ἡ παραίτηση ἀπὸ ἀσυλία γιὰ ἀγωγὴ δὲν θεωρεῖται ὅτι συνεπάγεται τὴν παραίτηση ἀπὸ τὴν ἀσυλία ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἐκτέλεση ἀπόφασης, γιὰ τὴν ὁποία ἀπαιτεῖται χωριστὴ παραίτηση.

Ἄρθρο 19.

Τὰ μέλη τῆς προξενικῆς ἀρχῆς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τους ἀπαλλάσσονται, στὸ Κράτος διαμονῆς, ἀπὸ κάθε προσωπικὴ ὑπηρεσία καὶ κάθε ὑπηρεσία δημοσίου συμφέροντος ὁποιασδήποτε μορφῆς.

Ἄρθρο 20.

Τὰ μέλη τῆς προξενικῆς ἀρχῆς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τους δὲν ὑπόκεινται στὶς ὑποχρεώσεις ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους διαμονῆς σὲ θέματα ἐγγραφῆς σὲ μητρῶα καὶ ἄδειας διαμονῆς, ποὺ ἐφαρμόζονται στὰ πρόσωπα ποὺ δὲν εἶναι ὑπήκοοι τοῦ Κράτους διαμονῆς.

Άρθρο 21.

1) Τὸ Κράτος διαμονῆς δὲν ἐπιβάλλει τέλη καὶ φόρους, ἐθνικούς, τοπικοὺς καὶ κοινοτικούς:

1. στοὺς προξενικοὺς χώρους καὶ τὴν κατοικία τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἂν ἀνήκουν κατὰ κυριότητα στὸ Κράτος ἀποστολῆς, μισθώθηκαν στὸ ὄνομά του ἢ ἂν χρησιμοποιοῦνται ἀπ' αὐτό.

Τοῦτο ἐφαρμόζεται ἐπίσης στὴν κτήση τῶν μνημονευθέντων ἀκινήτων, μὲ τὴν προϋπόθεση τὸ Κράτος ἀποστολῆς νὰ τὰ ἀποκτᾶ ἀποκλειστικὰ γιὰ προξενικοὺς σκοπούς.

2. στὴν κυριότητα, κατοχὴ ἢ στὴ χρήση τῶν κινητῶν ἀγαθῶν ἀπὸ τὸ Κράτος ἀποστολῆς, ποὺ προορίζονται ἀποκλειστικὰ γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

2) Οἱ διατάξεις τῆς παραγράφου (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴ παρασχεθεισῶν ὑπηρεσιῶν.

3) Οἱ ἀπαλλαγὲς ποὺ προβλέπονται στὴν παράγραφο (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται στοὺς φόρους καὶ τὰ τέλη, ποὺ σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους διαμονῆς ἐπιβαρύνουν τὸ πρόσωπο ποὺ συνεβλήθη μὲ τὸ Κράτος ἀποστολῆς ἢ μὲ τὸ πρόσωπο ποὺ ἐνεργεῖ ἐπ' ὀνόματί του.

Άρθρο 22.

1) Τὰ μέλη τῆς προξενικῆς ἀρχῆς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τους ἀπαλλάσσονται ἀπὸ ὅλα τὰ τέλη καὶ τοὺς φόρους, ἐθνικούς, τοπικοὺς καὶ κοινοτικούς, πλήν:

1. τῶν ἐμμέσων φόρων καὶ τελῶν, φύσεως τέτοιας, ποὺ συνήθως συμπεριλαμβάνονται στὴν τιμὴ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν·

2. τῶν φόρων καὶ τελῶν σὲ ἰδιωτικὴ ἀκίνητη περιουσία ποὺ βρίσκεται στὸ Κράτος διαμονῆς·

3. τῶν δικαιωμάτων κληρονομίας καὶ μεταβίβασης σὲ περιουσιακὰ στοιχεῖα ποὺ βρίσκονται στὸ Κράτος διαμονῆς μὲ τὴν ἐπιφύλαξη τῆς διάταξης ποὺ προβλέπεται στὴν παράγραφο (2)·

4. τῶν φόρων καὶ τελῶν σὲ ἰδιωτικὰ εἰσοδήματα ποὺ ἔχουν τὴν πηγή τους στὸ Κράτος διαμονῆς καὶ στὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα ποὺ βρίσκονται σ' αὐτό·

5. τῶν φόρων, δικαιωμάτων καὶ τελῶν σὲ ἀμοιβὲς γιὰ παρασχεθείσες ἰδιωτικὲς ὑπηρεσίες·

6. τῶν τελῶν πρωτοκολλήσεως, δικαστικῶν τελῶν, τελῶν ἐπικύρωσης, ὑποθήκης καὶ χαρτοσήμου.

2) Σὲ περίπτωση θανάτου μέλους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἢ μέλους τῆς οἰκογενείας του, τέλη καὶ φόροι μεταβίβασης, ἐθνικοί, τοπικοὶ καὶ κοινοτικοί, δὲν θὰ ἐπιβάλλονται στὴν κινητὴ περιουσία τῆς ὁποίας ἡ παρουσία στὸ Κράτος διαμονῆς ὀφειλόταν ἀποκλειστικὰ στὴν παρουσία τοῦ ἀποβιώσαντος σ' αὐτὸ τὸ Κράτος μὲ τὴν ἰδιότητα μέλους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἢ μέλους τῆς οἰκογενείας του.

Τὸ Κράτος διαμονῆς ἐπιτρέπει τὴν ἐξαγωγὴ τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ἀποβιώσαντος, πλὴν ἐκείνης ποὺ ἀποκτήθηκε στὸ Κράτος διαμονῆς καὶ ποὺ ἀποτελεῖ ἀντικείμενο ἀπαγόρευσης γιὰ ἐξαγωγή.

Άρθρο 23.

1) Σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ τοὺς κανονισμούς του, τὸ Κράτος διαμονῆς ἐπιτρέπει τὴν εἴσοδο καὶ τὴν ἔξοδο καὶ χορηγεῖ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ κάθε δασμό, τέλη καὶ ἄλλες συναφεῖς οἰκονομικὲς εἰσφορές, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἔξοδα ἀποθήκευσης, μεταφορᾶς καὶ τὰ ἔξοδα τὰ σχετικὰ μὲ παρόμοιες ὑπηρεσίες γιά:

1. τὰ ἀντικείμενα ποὺ προορίζονται γιὰ ἐπίσημη χρήση τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, συμπεριλαμβαναμένων τῶν αὐτοκινήτων·

2. τὰ ἀντικείμενα ποὺ προορίζονται γιὰ τὴν προσωπικὴ χρήση τοῦ προξενικοῦ λειτουργοῦ καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του, συμπεριλαμβαναμένων τῶν αὐτοκινήτων.

2) Οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι ἀπολαμβάνουν τὶς ἀπαλλαγὲς ποὺ προβλέπονται στὴν ὑποπαράγραφο 2 τῆς παραγράφου (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὅσον ἀφορᾶ τὰ εἰσαγόμενα κατὰ τὴν πρώτη τους ἐγκατάσταση ἀντικείμενα.

3) Οἱ προσωπικὲς ἀποσκευὲς ποὺ συνοδεύουν τοὺς προξενικοὺς λειτουργοὺς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τους ἀπαλλάσσονται τοῦ τελωνειακοῦ ἐλέγχου. Μποροῦν νὰ ἐλεγχθοῦν μόνο ἂν ὑπάρχουν σοβαροὶ λόγοι νὰ πιστεύεται ὅτι περιέχουν ἀντικείμενα ἄλλα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ ἀναφέρονται στὴν ὑποπαράγραφο (2) τῆς παραγράφου (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου ἢ ἀντικείμενα τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ ἢ ἡ ἐξαγωγὴ ἀπαγορεύεται ἀπὸ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους διαμονῆς ἢ ὑπόκειται στοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τῆς περὶ καθάρσεως.

Ὁ ἔλεγχος αὐτὸς δὲν μπορεῖ νὰ γίνει παρὰ μόνον παρουσία τοῦ προξενικοῦ λειτουργοῦ, τοῦ ἐνδιαφερομένου μέλους τῆς οἰκογενείας του ἢ προσώπου ἐξουσιοδοτημένου ἀπ' αὐτούς.

Άρθρο 24.

Τὰ μέλη τῆς προξενικῆς ἀρχῆς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τους ἀπολαμβάνουν τῆς ἐλευθερίας μετακινήσεως καὶ κυκλοφορίας ἐντὸς τοῦ Κράτους διαμονῆς πλὴν τῶν περιοχῶν ὅπου ἡ πρόσβαση ἢ ἡ διαμονὴ ἀπαγορεύονται ἀπὸ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους διαμονῆς.

Άρθρο 25.

1) Ὁ προξενικὸς ὑπάλληλος ποὺ εἶναι ὑπήκοος ἢ μόνιμος κάτοικος τοῦ Κράτους διαμονῆς δὲν ἀπολαύει τῶν διευκολύνσεων, προνομίων καὶ ἀσυλιῶν ποὺ προβλέπονται στὴν παροῦσα Σύμβαση, πλὴν τοῦ δικαιώματος, ποὺ προβλέπεται στὴν παράγραφο (1) τοῦ ἄρθρου 17.

2) Ἡ παράγραφος (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζεται MUTATIS MUTANDIS στὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ μέλους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ποὺ εἶναι ὑπήκοοι ἢ μόνιμοι κάτοικοι τοῦ Κράτους διαμονῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Προξενικὰ καθήκοντα

Άρθρο 26.

Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα:

1. νὰ προστατεύει τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους ἀποστολῆς, τῶν ὑπηκόων του καὶ τῶν νομικῶν του προσώπων·

2. νὰ συμβάλλει στὴν ἀνάπτυξη τῶν οἰκονομικῶν, μορφωτικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν σχέσεων μεταξὺ τοῦ Κράτους ἀποστολῆς καὶ τοῦ Κράτους διαμονῆς·

3. νὰ προωθεῖ κατὰ κάθε ἄλλο τρόπο τὴν ἀνάπτυξη τῶν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τοῦ Κράτους ἀποστολῆς καὶ τοῦ Κράτους διαμονῆς.

Άρθρο 27.

1) Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δὲν μπορεῖ νὰ ἀσκεῖ τὰ προξενικά του καθήκοντα παρὰ μόνο μέσα στὴν προξενικὴ περιφέρεια. Ἡ ἄσκηση προξενικῶν καθηκόντων ἐκτὸς τῆς προξενικῆς περιφέρειας πρέπει νὰ ἐπιτραπεῖ ἐκ τῶν προτέρων ἀπὸ τὸ Κράτος διαμονῆς γιὰ κάθε συγκεκριμένη περίπτωση.

2) Κατὰ τὴν ἄσκηση τῶν προξενικῶν του καθηκόντων, ὁ προξενικὸς λειτουργὸς μπορεῖ νὰ ἀπευθύνεται ἀπ' εὐθείας στὶς ἁρμόδιες ἀρχὲς μέσα στὴν προξενικὴ περιφέρεια.

Ἄρθρο 28.

Σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους διαμονῆς, ὁ προξενικὸς λειτουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀντιπροσωπεύει τοὺς ὑπηκόους τοῦ Κράτους ἀποστολῆς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ ἄλλων ἀρχῶν τοῦ Κράτους διαμονῆς ἢ νὰ μεριμνᾶ γιὰ τὴν κατάλληλη ἀντιπροσώπευσή τους καὶ γιὰ τὴ λήψη μέτρων γιὰ τὸ σκοπὸ τῆς προστασίας τῶν δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων τῶν ὑπηκόων αὐτῶν, ἐφ' ὅσον αὐτοὶ δὲν μποροῦν νὰ ὑπερασπίσουν σὲ εὔθετο χρόνο τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντά τους, λόγω ἀπουσίας τους ἢ γιὰ ὁποιοδήποτε ἄλλο βάσιμο λόγο.

Ἄρθρο 29.

Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα:

1. νὰ τηρεῖ μητρῶο τῶν ὑπηκόων τοῦ Κράτους ἀποστολῆς·

2. νὰ δέχεται αἰτήσεις καὶ νὰ ἐκδίδει ἔγγραφα σχετικὰ μὲ θέματα ἰθαγενείας, σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους ἀποστολῆς·

3. νὰ ἐκδίδει, παρατείνει, τροποποιεῖ, ἀκυρώνει καὶ νὰ ἀνακαλεῖ ταξιδιωτικὰ ἔγγραφα τῶν ὑπηκόων τοῦ Κράτους ἀποστολῆς·

4. νὰ ἐκδίδει θεωρήσεις.

Ἄρθρο 30.

1) Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα:

1. νὰ τηρεῖ μητρῶα τῶν γάμων, γεννήσεων καὶ θανάτων τῶν ὑπηκόων τοῦ Κράτους ἀποστολῆς καὶ νὰ δέχεται δηλώσεις καὶ αἰτήσεις σχετικὰ μὲ τὴν προσωπικὴ κατάσταση τῶν ὑπηκόων αὐτῶν·

2. νὰ τελεῖ γάμους, μὲ τὴν προϋπόθεση οἱ σύζυγοι νὰ εἶναι ὑπήκοοι τοῦ Κράτους ἀποστολῆς, χωρὶς ὁ ἕνας ἢ ὁ ἄλλος νὰ εἶναι συγχρόνως ὑπήκοος τοῦ Κράτους διαμονῆς.

2) Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς πληροφορεῖ τὶς ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν πράξεων ποὺ προβλέπονται στὴν παράγραφο (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐὰν τοῦτο προβλέπεται ἀπὸ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρο 31.

Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα:

1. νὰ λαμβάνει καὶ νὰ ἐπικυρώνει δηλώσεις ὑπηκόων τοῦ Κράτους ἀποστολῆς·

2. νὰ λαμβάνει, νὰ ἐπικυρώνει καὶ νὰ φυλάσσει διαθῆκες καθὼς καὶ ἄλλα ἔγγραφα ποὺ ἀφοροῦν μονομερεῖς δικαιοπραξίες τῶν ὑπηκόων τοῦ Κράτους ἀποστολῆς·

3. νὰ λαμβάνει, νὰ ἐπικυρώνει καὶ νὰ φυλάσσει συμβάσεις ποὺ συνήφθησαν μεταξὺ ὑπηκόων τοῦ Κράτους ἀποστολῆς, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι σχετικὲς μὲ τὴν κτήση, μεταβίβαση ἢ ἀπώλεια δικαιωμάτων πάνω σὲ ἀκίνητη περιουσία ποὺ βρίσκεται στὸ Κράτος διαμονῆς·

4. νὰ ἐπικυρώνει τὶς ὑπογραφὲς τῶν ὑπηκόων τοῦ Κράτους ἀποστολῆς πάνω σὲ ἔγγραφα·

5. νὰ ἐπικυρώνει τὰ ἀντίγραφα ἢ τὰ ἀποσπάσματα ἐγγράφων·

6. νὰ μεταφράζει καὶ νὰ ἐπικυρώνει ἔγγραφα·

7. νὰ ἐπικυρώνει τὰ ἔγγραφα ποὺ ἐκδίδονται ἀπὸ τὶς ἁρμόδιες ἀρχὲς ἢ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους διαμονῆς καὶ ποὺ προορίζονται γιὰ χρήση στὸ Κράτος ἀποστολῆς·

8. νὰ ἐκδίδει πιστοποιητικὰ προέλευσης τῶν ἐμπορευμάτων·

9. νὰ ἀσκεῖ, στὴν ἔκταση ποὺ δὲν ἀντιτίθενται οἱ νόμοι καὶ κανονισμοὶ τοῦ Κράτους διαμονῆς, ὁποιαδήποτε ἄλλα συμβολαιογραφικὰ καθήκοντα γιὰ τὰ ὁποῖα εἶναι ἐπιφορτισμένος ἀπὸ τὸ Κράτος ἀποστολῆς.

Ἄρθρο 32.

Τὰ ἔγγραφα καὶ οἱ πράξεις, ποὺ ἐκδίδονται ἢ ἐπικυρώνονται ἀπὸ προξενικὸ λειτουργὸ σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 31 τῆς παρούσας Σύμβασης, ἔχουν στὸ Κράτος διαμονῆς τὴν ἴδια νομικὴ ἰσχὺ μὲ τὰ ἀντίστοιχα ἔγγραφα καὶ πράξεις ποὺ ἐκδίδονται ἀπὸ τὶς ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς, μὲ τὴν προϋπόθεση πάντως νὰ μὴν ἀντιτίθενται στοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρο 33.

Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραδίδει στοὺς ὑπηκόους τοῦ Κράτους ἀποστολῆς ἔγγραφα καὶ πράξεις ποὺ τοὺς ἀπευθύνονται ἀπὸ τὰ δικαστήρια ἢ ἀπὸ ἄλλες ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους αὐτοῦ.

Ἄρθρο 34.

1) Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα:

1. νὰ ἀναλαμβάνει τὴ φύλαξη ἐγγράφων, χρηματικῶν ποσῶν, ἀντικειμένων ἀξίας καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ποὺ ἀνήκουν σὲ ὑπηκόους τοῦ Κράτους ἀποστολῆς·

2. νὰ δέχεται ἔγγραφα, χρηματικὰ ποσά, ἀντικείμενα ἀξίας καὶ ἄλλα ἀντικείμενα, ποὺ ὑπήκοοι τοῦ Κράτους ἀποστολῆς ἀπώλεσαν κατὰ τὴ διαμονή τους στὸ Κράτος διαμονῆς καὶ ποὺ οἱ ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς τοῦ παραδίδουν γιὰ νὰ τὰ ἐπιστρέψει στὸν κάτοχο.

2) Τὰ πρὸς φύλαξη ἀντικείμενα σύμφωνα μὲ τὴν παράγραφο (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν μποροῦν νὰ ἐξαχθοῦν ἀπὸ τὸ Κράτος διαμονῆς, παρὰ μόνο ἂν οἱ νόμοι καὶ κανονισμοὶ τοῦ Κράτους τούτου δὲν ἀντιτίθενται σ' αὐτό.

Ἄρθρο 35.

Οἱ ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς εἰδοποιοῦν ἀμέσως τὸν προξενικὸ λειτουργὸ γιὰ τὸ θάνατο ὑπηκόου τοῦ Κράτους ἀποστολῆς στὸ Κράτος διαμονῆς καὶ τοῦ ἀποστέλλουν ἀντίτυπο τῆς πράξης θανάτου.

Ἡ ἔκδοση καὶ ἡ παράδοση αὐτῆς τῆς πράξης γίνονται δωρεάν.

Ἄρθρο 36.

1) Οἱ ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς παρέχουν στὸν προξενικὸ λειτουργὸ ὅλες τὶς πληροφορίες ποὺ γνωρίζουν ὅσον ἀφορᾶ τὴν κληρονομία ὑπηκόου τοῦ Κράτους ἀποστολῆς ποὺ ἀπεβίωσε στὸ Κράτος διαμονῆς, τὴν ὕπαρξη διαθήκης τοῦ ἀποβιώσαντος καὶ τοὺς κληρονόμους, κληροδόχους ἢ δικαιούχους.

2) Οἱ ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς πληροφοροῦν τὸν προξενικὸ λειτουργό, ὅταν ἡ ἔναρξη διαδικασίας ὅσον ἀφορᾶ τὴν κληρονομία στὸ Κράτος διαμονῆς καταδεικνύει ὅτι, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦταν ἡ ὑπηκοότητα τοῦ κληρονομουμένου κατὰ τὸν θάνατό του, ὁ κληρονόμος, ὁ κληροδόχος ἢ ὁ δικαιοῦχος εἶναι ὑπήκοος τοῦ Κράτους ἀποστολῆς.

Ἄρθρο 37.

Στὴν περίπτωση ποὺ ὑπήκοος τοῦ Κράτους ἀποστολῆς καταλείπει κληρονομία στὸ Κράτος διαμονῆς ἤ, σὲ μιὰ διαδικασία ποὺ ἀφορᾶ τὴν κληρονομία, ὁ κληρονόμος, ὁ κληροδόχος ἢ ὁ δικαιοῦχος εἶναι ὑπήκοος τοῦ Κράτους ἀποστολῆς, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦταν ἡ ὑπηκοότητα τοῦ κληρονομουμένου κατὰ τὸ θάνατό του, ὁ προξενικὸς λειτουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητεῖ ἀπὸ τὶς ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς νὰ λαμβάνουν μέτρα γιὰ τὴν προστασία, τὴ διαφύλαξη καὶ τὴ διαχείριση τῆς κληρονομίας.

Σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους διαμονῆς, μπορεῖ νὰ βοηθεῖ στὴν ἐκτέλεση τῶν μέτρων αὐτῶν καὶ νὰ μεριμνᾶ γιὰ τὴν ἐκπροσώπηση τῶν κληρονόμων, κληροδόχων ἢ δικαιούχων.

Ἄρθρο 38.

1) Μετὰ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς διαδικασίας ὅσον ἀφορᾶ τὴν κληρονομία, ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιοῦται νὰ λαμβάνει ἀπὸ τὶς ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς τὴν κινη-

τὴ περιουσία ποὺ ἀποτελεῖ μέρος τῆς κληρονομίας ἢ τὸ προϊὸν τῆς πώλησης κινητῶν ἢ ἀκινήτων, γιὰ νὰ τὴν παραδώσει σὲ ὑπήκοο τοῦ Κράτους ἀποστολῆς, μὲ τὴν προϋπόθεση ὅτι αὐτὸς εἶναι κληρονόμος, κληροδόχος ἢ δικαιοῦχος, ὅτι δὲν ἔχει μόνιμη κατοικία στὸ Κράτος διαμονῆς καὶ ὅτι δὲν συμμετέσχε στὴ διαδικασία ὅσον ἀφορᾶ τὴν κληρονομία οὔτε αὐτοπροσώπως οὔτε δι' ἀντιπροσώπου.

2) Ἡ περιουσία ποὺ ἀναφέρεται στὴν παράγραφο (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν παραδίδεται στὸν προξενικὸ λειτουργὸ παρὰ μόνο ἐάν, σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους διαμονῆς, τὰ χρέη καὶ οἱ φόροι κληρονομίας ἔχουν πληρωθεῖ ἢ ἔχει δοθεῖ ἐγγύηση γι' αὐτούς.

3) Ἡ διαβίβαση καὶ ἡ ἐξαγωγὴ πρὸς τοὺς δικαιούχους τῆς κληρονομίας, ποὺ προβλέπονται στὴν παράγραφο (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου, πραγματοποιοῦνται σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρο 39.

1) Οἱ ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς παραδίδουν στὸν προξενικὸ λειτουργὸ τὰ προσωπικὰ ἀντικείμενα, χρηματικὰ ποσὰ καὶ ἀντικείμενα ἀξίας ποὺ κατέλιπε ὑπήκοος τοῦ Κράτους ἀποστολῆς, ἐφ' ὅσον ὁ ὑπήκοος αὐτὸς ἀπεβίωσε κατὰ τὴ διάρκεια προσωρινῆς διαμονῆς στὸ Κράτος διαμονῆς καὶ δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ παράδοση τῆς περιουσίας αὐτῆς σὲ ἐντολοδόχο.

2) Ἡ παράδοση καὶ ἡ ἐξαγωγὴ τῆς περιουσίας, ποὺ προβλέπονται στὴν παράγραφο (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου, πραγματοποιοῦνται σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρο 40.

1) Ὅταν οἱ ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς μάθουν ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο, γιὰ τὸ σκοπὸ τῆς διαφύλαξης τῶν δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων ὑπηκόου τοῦ Κράτους ἀποστολῆς, συμπεριλαμβανομένων τῶν δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων ποὺ ἀφοροῦν τὴν περιουσία ποὺ βρίσκεται στὸ Κράτος διαμονῆς, νὰ διορίσουν κηδεμόνα ἢ ἐπίτροπο ἢ νὰ λάβουν κάθε ἄλλο μέτρο προστασίας ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὴ νομοθεσία τοῦ Κράτους διαμονῆς, πληροφοροῦν περὶ αὐτοῦ τὸν προξενικὸ λειτουργό.

2) Γιὰ τὴ ρύθμιση τῶν θεμάτων ποὺ μνημονεύονται στὴν παραπάνω παράγραφο (1), ὁ προξενικὸς λειτουργὸς μπορεῖ νὰ ἀπευθύνεται στὶς ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς. Μπορεῖ ἰδίως νὰ προτείνει πρόσωπο ποὺ ἔχει τὰ προσόντα νὰ ἐνεργήσει σὰν κηδεμόνας ἢ ἐπίτροπος.

Ἄρθρο 41.

1) Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικοινωνεῖ μὲ κάθε ὑπήκοο τοῦ Κράτους ἀποστολῆς, νὰ τὸν συναντᾶ, νὰ τὸν βοηθεῖ στὶς σχέσεις του μὲ τὶς ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς, καθὼς καὶ στὶς ὑποθέσεις ποὺ χειρίζονται οἱ ἀρχὲς αὐτές.

Εἶναι ἐξουσιοδοτημένος νὰ τοῦ ἐξασφαλίσει τὴ βοήθεια δικηγόρου ἢ κάθε ἄλλου κατάλληλου προσώπου καθὼς καὶ νὰ τοῦ παρέχει διερμηνέα.

2) Τὸ Κράτος διαμονῆς δὲν περιορίζει κατ' οὐδένα τρόπο οὔτε τὶς σχέσεις ἑνὸς ὑπηκόου τοῦ Κράτους ἀποστολῆς μὲ τὴν προξενικὴ ἀρχὴ οὔτε τὴν πρόσβασή του στὴν ἐν λόγω ἀρχή.

3) Οἱ ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς βοηθοῦν, ἐὰν ὑπάρχει ἀνάγκη, τὸν προξενικὸ λειτουργὸ νὰ λαμβάνει πληροφορίες γιὰ ἄτομα ποὺ ἔχουν τὴν ὑπηκοότητα τοῦ Κράτους ἀποστολῆς, ὥστε νὰ μπορεῖ ὁ προξενικὸς λειτουργὸς νὰ ἔρχεται σὲ ἐπικοινωνία μὲ τοὺς ὑπηκόους αὐτοὺς ἢ νὰ τοὺς συναντᾶ.

Ἄρθρο 42.

Οἱ ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς πληροφοροῦν χωρὶς καθυστέρηση τὸν προξενικὸ λειτουργὸ γιὰ σοβαρὰ ἀτυχήματα κυκλοφορίας ποὺ συνέβησαν σὲ ὑπηκόους τοῦ Κράτους ἀποστολῆς στὸ Κράτος διαμονῆς.

Ἄρθρο 43.

1) Οἱ ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς πληροφοροῦν τὸν προξενικὸ λειτουργὸ γιὰ τὴ σύλληψη, κράτηση ἢ γιὰ κάθε ἄλλο μέτρο περιορισμοῦ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας ἑνὸς ὑπηκόου τοῦ Κράτους ἀποστολῆς στὸ Κράτος διαμονῆς. Ἡ πληροφορία δίδεται τὸ ἀργότερο μέσα σὲ προθεσμία τριῶν ἡμερῶν, ὑπολογιζόμενη ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ὁ ἐν λόγω ὑπήκοος συνελήφθη, κρατεῖται ἢ ἔχει ὑποβληθεῖ σὲ κάθε ἄλλο μέτρο περιορισμοῦ τῆς προσωπικῆς του ἐλευθερίας.

2) Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπισκέπτεται ἕναν ὑπήκοο τοῦ Κράτους ἀποστολῆς ποὺ συνελήφθη, κρατεῖται ἢ ἔχει ὑποβληθεῖ σὲ κάθε ἄλλο μέτρο περιορισμοῦ τῆς προσωπικῆς του ἐλευθερίας ἢ ποὺ ἐκτίει ποινὴ στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας μέσα στὸ Κράτος διαμονῆς, νὰ συνομιλεῖ μαζί του καθὼς καὶ νὰ φροντίζει γιὰ τὴν ἀντιπροσώπευσή του στὸ δικαστήριο.

Οἱ ἐπισκέψεις ἐπιτρέπονται μέσα στὶς 4 μέρες μετὰ τὴν σύλληψη, κράτηση ἢ κάθε ἄλλο μέτρο περιορισμοῦ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας τοῦ ὑπηκόου. Οἱ ἐπισκέψεις αὐτὲς μποροῦν νὰ ἐπαναλαμβάνονται περιοδικὰ καὶ σὲ εὔλογα διαστήματα.

3) Οἱ ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς διαβιβάζουν χωρὶς καθυστέρηση στὸν προξενικὸ λειτουργὸ τὴν ἀλληλογραφία καὶ τὶς ἐπικοινωνίες ἑνὸς ὑπηκόου τοῦ Κράτους ἀποστολῆς ποὺ συνελήφθη, κρατεῖται, ἔχει ὑποβληθεῖ σὲ κάθε ἄλλο τύπο στέρησης τῆς προσωπικῆς του ἐλευθερίας ἢ ἐκτίει ποινὴ στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας στὸ Κράτος διαμονῆς.

4) Οἱ ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς πληροφοροῦν τὸν ἐνδιαφερόμενο ὑπήκοο τοῦ Κράτους ἀποστολῆς γιὰ τὰ δικαιώματα ποὺ τοῦ ἀναγνωρίζονται ἀπὸ τὸ παρὸν ἄρθρο.

5) Τὰ δικαιώματα ποὺ μνημονεύονται στὸ παρὸν ἄρθρο ἀσκοῦνται σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους διαμονῆς, μὲ τὴν προϋπόθεση ὅτι οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ δὲν καταργοῦν τὰ δικαιώματα αὐτά.

Ἄρθρο 44.

1) Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρέχει ἀρωγὴ καὶ βοήθεια στὰ πλοῖα τοῦ Κράτους ἀποστολῆς καθὼς καὶ στὰ πληρώματά τους κατὰ τὴ διαμονή τους σὲ λιμένα, στὰ χωρικὰ καὶ στὰ ἐσωτερικὰ ὕδατα τοῦ Κράτους διαμονῆς.

2) Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς μπορεῖ νὰ ἐπικοινωνεῖ μὲ τὰ πλοῖα τοῦ Κράτους ἀποστολῆς καὶ νὰ ἀνέρχεται ἀμέσως μετὰ τὴν ἐλευθεροκοινωνία τους.

3) Ὁ πλοίαρχος καὶ τὰ μέλη τοῦ πληρώματος τῶν πλοίων τοῦ Κράτους ἀποστολῆς μποροῦν νὰ ἐπικοινωνοῦν μὲ τὸν προξενικὸ λειτουργό. Ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ μεταβαίνουν στὴν προξενικὴ ἀρχή, σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους διαμονῆς.

4) Κατὰ τὴν ἄσκηση τῶν καθηκόντων του, ὁ προξενικὸς λειτουργὸς μπορεῖ νὰ ζητήσει ἀπὸ τὶς ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς νὰ παρέχουν ἀρωγὴ καὶ βοήθεια σὲ κάθε θέμα ποὺ ἀφορᾶ πλοῖο τοῦ Κράτους ἀποστολῆς, τὸν πλοίαρχο, τὰ μέλη τοῦ πληρώματος καὶ τὸ φορτίο.

Ἄρθρο 45.

1) Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα:

1. μὴ θιγομένων τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους διαμονῆς, νὰ διενεργεῖ ἀνακρίσεις ὅσον ἀφορᾶ ἐπεισό

δια πού έγιναν στό πλοίο τοῦ Κράτους ἀποστολῆς κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ πλοῦ καὶ νὰ ἀνακρίνει τὸν πλοίαρχο καὶ τὰ μέλη τοῦ πληρώματος·

2. μὴ θιγομένων τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους διαμονῆς, νὰ ρυθμίζει κάθε διαφορὰ μεταξὺ τοῦ πλοιάρχου καὶ μέλους τοῦ πληρώματος, συμπεριλαμβανομένων τῶν διαφορῶν ποὺ ἀφοροῦν τὸ μισθό, τὸ συμβόλαιο πρόσληψης στὸ πλοῖο καὶ τὶς συνθῆκες ἐργασίας·

3. νὰ λαμβάνει μέτρα γιὰ τὴν πρόσληψη ἢ ἀπόλυση τοῦ πλοιάρχου ἢ μέλους τοῦ πληρώματος, μὲ τὴν προϋπόθεση νὰ μὴν ἀντιτίθενται σ' αὐτὸ οἱ νόμοι καὶ οἱ κανονισμοὶ τοῦ Κράτους διαμονῆς·

4. νὰ λαμβάνει μέτρα γιὰ τὸ σκοπὸ τῆς ἰατρικῆς περίθαλψης τοῦ πλοιάρχου ἢ μέλους τοῦ πληρώματος καὶ νὰ μεριμνᾶ σὲ περίπτωση ἀνάγκης γιὰ τὸν ἐπαναπατρισμὸ τῶν προσώπων αὐτῶν στὸ Κράτος ἀποστολῆς·

5. νὰ λαμβάνει, ἐκδίδει, παρατείνει ἢ ἐπικυρώνει τὶς δηλώσεις καὶ τὰ ἔγγραφα πού οἱ νόμοι καὶ κανονισμοὶ τοῦ Κράτους ἀποστολῆς ἀπαιτοῦν γιὰ τὰ πλοῖα τοῦ Κράτους αὐτοῦ καὶ γιὰ τὸ φορτίο τους καὶ νὰ ἐλέγχει τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου.

2) Σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους διαμονῆς, ὁ προξενικὸς λειτουργὸς μπορεῖ νὰ παρέχει κάθε συνδρομὴ καὶ βοήθεια στὸν πλοίαρχο ἢ σὲ μέλος τοῦ πληρώματος τῶν πλοίων τοῦ Κράτους ἀποστολῆς καὶ νὰ παρίσταται μαζί του ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ ἄλλων ἀρχῶν τοῦ Κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρο 46.

1) Ἐὰν τὰ δικαστήρια ἢ οἱ ἄλλες ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς προτίθενται νὰ λάβουν καταναγκαστικὰ μέτρα ἢ νὰ διενεργήσουν ἀνάκριση πάνω στὸ πλοῖο τοῦ Κράτους ἀποστολῆς, ὁ προξενικὸς λειτουργὸς πρέπει νὰ εἰδοποιεῖται περὶ αὐτοῦ ἀπὸ τὶς ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς.

Ἡ εἰδοποίηση αὐτὴ πρέπει νὰ γίνεται ἐγκαίρως, ὥστε νὰ μπορεῖ ὁ προξενικὸς λειτουργὸς νὰ εἶναι παρών. Στὴν περίπτωση πού ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δὲν παραστεῖ στὴν ἐκτέλεση των μέτρων αὐτῶν, οἱ ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς τὸν πληροφοροῦν γραπτῶς, μετὰ ἀπὸ αἴτησή του.

Ἐὰν τὸ ἐπεῖγον τῶν ληπτέων μέτρων δὲν ἐπιτρέπει τὴν προηγούμενη εἰδοποίηση τοῦ προξενικοῦ λειτουργοῦ, οἱ ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς πληροφοροῦν γραπτῶς τὸν προξενικὸ λειτουργὸ γιὰ τὰ συμβάντα καὶ γιὰ τὰ ληφθέντα μέτρα, χωρὶς νὰ χρειάζεται νὰ τὸ ζητήσει ὁ προξενικὸς λειτουργός.

2) Οἱ διατάξεις πού προβλέπονται στὴν παράγραφο (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπίσης ὅταν ὁ πλοίαρχος ἢ μέλη τοῦ πληρώματος πρέπει νὰ ἀνακριθοῦν στὴν ξηρὰ ἀπὸ τὶς ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς για συμβάντα σχετικὰ μὲ τὸ πλοῖο τοῦ Κράτους ἀποστολῆς.

3) Οἱ μνημονευόμενες στὸ παρὸν ἄρθρο διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται στοὺς συνήθεις τελωνειακοὺς ἐλέγχους, διαβατηρίων καὶ στοὺς ὑγειονομικούς.

Ἄρθρο 47.

1) Οἱ ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς πληροφοροῦν ἀμέσως τὸν προξενικὸ λειτουργό, ὅταν πλοῖο τοῦ Κράτους ἀποστολῆς ναυαγήσει, ἐξωκείλει ἢ ὑποστεῖ μιὰ ἄλλη ἀβαρία σὲ λιμάνα, στὰ χωρικὰ ἢ ἐσωτερικὰ ὕδατα τοῦ Κράτους διαμονῆς καὶ τοῦ γνωρίζουν τὰ μέτρα πού ἐλήφθησαν γιὰ τὸ σκοπὸ τῆς διάσωσης καὶ τῆς προστασίας τῶν ἀνθρωπίνων ζωῶν, τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου.

Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς μπορεῖ νὰ παρέχει κάθε βοήθεια στὸ πλοῖο τοῦ Κράτους ἀποστολῆς, στὸν πλοίαρχο καὶ στὰ μέλη τοῦ πληρώματος καὶ νὰ λαμβάνει μέτρα γιὰ τὸ σκοπὸ τῆς διάσωσης τοῦ φορτίου καὶ τῆς ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου.

2) Ἐὰν ὁ πλοίαρχος, ὁ πλοιοκτήτης, ὁ πράκτορας ἢ ὁ ἁρμόδιος ἀσφαλιστὴς δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ λάβει τὰ ἀπαραίτητα μέτρα γιὰ τὴ διάσωση ἢ τὴ διαχείριση τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου του, ὁ προξενικὸς λειτουργὸς μπορεῖ νὰ λαμβάνει γιὰ λογαριασμὸ τοῦ πλοιοκτήτη τοῦ Κράτους ἀποστολῆς μέτρα πού ὁ πλοιοκτήτης ἢ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ φορτίου θὰ μποροῦσε νὰ λάβει ὁ ἴδιος γι' αὐτὸν τὸ σκοπό.

3) Οἱ προβλεπόμενες στὶς παραγράφους (1) καὶ (2) τοῦ παρόντος ἄρθρου διατάξεις ἐφαρμόζονται ἐπίσης στὰ ἀντικείμενα πού ἀνήκουν σὲ ὑπήκοο τοῦ Κράτους ἀποστολῆς καὶ πού προέρχονται ἀπὸ πλοῖο τοῦ Κράτους διαμονῆς ἢ τρίτου Κράτους καὶ πού βρέθηκαν ἐγκαταλελειμμένα στὴν ἀκτὴ ἢ στὰ χωρικὰ ἢ ἐσωτερικὰ ὕδατα τοῦ Κράτους διαμονῆς ἢ πού προσάραξαν σὲ λιμένα τοῦ Κράτους αὐτοῦ.

4) Οἱ ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους διαμονῆς παρέχουν στὸν προξενικὸ λειτουργὸ κάθε ἀπαραίτητη συνδρομὴ γιὰ τὰ μέτρα πού πρέπει νὰ λαμβάνει σὲ περίπτωση ἀβαρίας πλοίου τοῦ Κράτους ἀποστολῆς.

5) Τὸ πλοῖο τοῦ Κράτους ἀποστολῆς πού ἔχει ὑποστεῖ ἀβαρία, τὸ φορτίο του καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ πλοίου προμήθειες ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τελωνειακοὺς δασμούς, φόρους καὶ τέλη στὸ Κράτος διαμονῆς, ἐφ' ὅσον δὲν προορίζονται γιὰ χρήση μέσα στὸ Κράτος αὐτό.

Ἄρθρο 48.

Τὰ ἄρθρα 44 ἕως 47 τῆς παρούσας Σύμβασης ἐφαρμόζονται MUTATIS MUTANDIS στὰ ἀεροσκάφη τοῦ Κράτους ἀποστολῆς.

Ἄρθρο 49.

Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς μπορεῖ νὰ ἀσκεῖ ἐπίσης καὶ προξενικὰ καθήκοντα ἄλλα ἀπὸ τὰ προβλεπόμενα στὴν παροῦσα Σύμβαση, μὲ τὴν προϋπόθεση νὰ μὴν ἀντιτίθενται σ' αὐτὸ οἱ νόμοι καὶ κανονισμοὶ τοῦ Κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρο 50.

Μὲ τὴ συγκατάθεση τοῦ Κράτους διαμονῆς, ἡ προξενικὴ ἀρχὴ μπορεῖ νὰ ἀσκεῖ προξενικὰ καθήκοντα γιὰ ἕνα τρίτο Κράτος στὸ Κράτος διαμονῆς.

Ἄρθρο 51.

Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἰσπράττει στὸ Κράτος διαμονῆς, γιὰ παρασχεθεῖσες προξενικὲς ὑπηρεσίες, τὰ δικαιώματα καὶ τοὺς φόρους πού προβλέπονται ἀπὸ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους ἀποστολῆς.

Τὰ προξενικὰ δικαιώματα ἀπαλλάσσονται ἀπὸ κάθε φόρο καὶ ἐπιβάρυνση στὸ Κράτος διαμονῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Γενικὲς καὶ τελικὲς διατάξεις.

Ἄρθρο 52.

Τὰ πρόσωπα πού ἀπολαμβάνουν τῶν διευκολύνσεων, προνομίων καὶ ἀσυλιῶν πού προβλέπονται στὴν παροῦσα Σύμβαση, μὴ θιγομένων τῶν τελευταίων τούτων, ὑποχρεοῦνται νὰ σέβονται τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους διαμονῆς, συμπεριλαμβανομένων τῶν κανονισμῶν σὲ θέματα κυκλοφορίας καὶ ἀσφάλειας τῶν ὀχημάτων καὶ νὰ ἀποφεύγουν τὴν ἀνάμιξη στὰ ἐσωτερικὰ θέματα τοῦ Κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρο 53.

1) Οἱ διατάξεις τῆς παρούσας Σύμβασης ἐφαρμόζονται ἐπίσης στὴν ἄσκηση προξενικῶν καθηκόντων ἀπὸ τὴ διπλωματικὴ ἀποστολὴ τοῦ Κράτους ἀποστολῆς. Τὰ προβλεπόμενα ἀπὸ τὴν παρούσα Σύμβαση δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις ἐφαρμόζονται στὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς τοῦ Κράτους ἀποστολῆς ποὺ εἶναι ἐπιφορτισμένα μὲ τὴν ἄσκηση τῶν προξενικῶν καθηκόντων.

Τὰ ὀνόματα τῶν διπλωματῶν αὐτῶν πρέπει νὰ γνωστοποιοῦνται στὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν τοῦ Κράτους διαμονῆς. Ἂν οἱ νόμοι καὶ κανονισμοὶ τοῦ Κράτους διαμονῆς προβλέπουν τὴν ἐπίδοση προξενικοῦ διπλώματος καὶ τὴν ἔκδοση ἐκτελεστηρίου, τὸ τελευταῖο τοῦτο θὰ πρέπει νὰ ἐκδίδεται δωρεάν.

2) Ἡ ἄσκηση τῶν προξενικῶν καθηκόντων ἀπὸ μέλος τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς, σύμφωνα μὲ τὴν παράγραφο (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου, δὲν ἐπηρεάζει τὶς διευκολύνσεις, προνόμια καὶ ἀτυλίες τὰ ὁποῖα ἀπολαμβάνει μὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ διπλωμάτη.

Ἄρθρο 54.

1) Ἡ παρούσα Σύμβαση ὑπόκειται σὲ ἐπικύρωση. Θὰ τεθεῖ σὲ ἰσχὺ τὴν τριακοστὴ ἡμέρα μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴ τῶν ἐγγράφων ἐπικύρωσης, ποὺ θὰ γίνει στὸ Βερολίνο.

2) Ἡ παρούσα Σύμβαση συνάπτεται γιὰ ἀπεριόριστο διάστημα καὶ θὰ παραμείνει σὲ ἰσχὺ μέχρι τὴν ἐκπνοὴ ἑξάμηνης προθεσμίας ἀπὸ τὴν ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία ἕνα ἀπὸ τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ γνωστοποιήσει τὴν καταγγελία του ἐγγράφως καὶ μὲ τὴ διπλωματικὴ ὁδό.

Σὲ πίστωση τῶν ὁποίων οἱ πληρεξούσιοι τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὑπόγραψαν τὴν παρούσα Σύμβαση καὶ ἔθεσαν τὶς σφραγίδες τους.

Ἔγινε στὴν Ἀθήνα, στὶς 6 Ἰουλίου 1982 στὴν ἑλληνική, γερμανικὴ καὶ γαλλικὴ γλώσσα. Τὰ τρία κείμενα ἔχουν τὴν ἴδια ἰσχύ. Σὲ περίπτωση διαστάσεως, ἐπικρατεῖ τὸ γαλλικὸ κείμενο.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ	ΓΙΑ ΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΛΑΪΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
(Ὑπογραφή)	(Ὑπογραφή)
Γ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ	OSCAR FISCHER

Γνωστοποίηση λήψεως τῆς Ἑλληνικῆς πλευρᾶς.

Ἐξοχώτατε,

Γνωρίζω λήψη τῆς σημερινῆς σας ἐπιστολῆς, τῆς ὁποίας τὸ περιεχόμενο εἶναι τὸ ἀκόλουθο:

«Ἔχω τὴν τιμὴ νὰ ἀναφερθῶ στὴν Προξενικὴ Σύμβαση μεταξὺ τῆς Γερμανικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ εἶμαι ἐξουσιοδοτημένος νὰ σᾶς γνωρίσω ὅτι μεταξὺ τῆς Γερμανικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας συμφωνήθηκαν τὰ ἑξῆς:

«Μὲ βάση τὶς γενικῶς ἀναγνωρισμένες ἀρχὲς τοῦ διεθνοῦς δικαίου, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγεται καὶ τὸ κυριαρχικὸ δικαίωμα κάθε Κράτους νὰ καθορίζει τὶς προϋποθέσεις κτήσεως, διατηρήσεως ἢ ἀπωλείας τῆς ἰδίας του ἰθαγενείας, τὰ δύο Μέρη συμφώνησαν ὅτι γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρου 41 τῆς Προξενικῆς Συμβάσεως, ποὺ ὑπογράφτηκε σήμερα, οἱ προξενικοὶ λειτουργοὶ τοῦ Κράτους ἀποστολῆς δικαιοῦνται προσβάσεως στὸ Κράτος διαμονῆς στὰ πρόσωπα ποὺ εἶναι ὑπήκοοι τοῦ Κράτους ἀποστολῆς».

Σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιβεβαιώσετε ὅτι τὰ προηγούμενα ἀποτελοῦν συμφωνία μεταξὺ τῆς Γερμανικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας».

Εἶμαι ἐξουσιοδοτημένος νὰ δηλώσω ὅτι ἡ ἐπιστολή σας καὶ ἡ παρούσα ἀπάντηση ἀποτελοῦν συμφωνία μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Γερμανικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας.

Σᾶς παρακαλῶ Ἐξοχώτατε νὰ δεχθεῖτε τὴ διαβεβαίωση τῆς ἐξαίρετης ὑπολήψεώς μου.

ΠΡΟΣ

τὴν Α. Ἐξοχότητα κ. OSKAR FISCHER,
Ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν τῆς Γερμανικῆς
Λαϊκῆς Δημοκρατίας

ΠΡΟΣ

τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα κ. Γιάννη Χαραλαμπόπουλο,
Ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας

Ἐξοχώτατε,

Ἔχω τὴν τιμὴ νὰ ἀναφερθῶ στὴν Προξενικὴ Σύμβαση μεταξὺ τῆς Γερμανικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ εἶμαι ἐξουσιοδοτημένος νὰ σᾶς γνωρίσω ὅτι μεταξὺ τῆς Γερμανικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας συμφωνήθηκαν τὰ ἑξῆς:

«Μὲ βάση τὶς γενικῶς ἀναγνωρισμένες ἀρχὲς τοῦ διεθνοῦς δικαίου, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγεται καὶ τὸ κυριαρχικὸ δικαίωμα κάθε Κράτους νὰ καθορίζει τὶς προϋποθέσεις κτήσεως, διατηρήσεως ἢ ἀπωλείας τῆς ἰδίας του ἰθαγένειας, τὰ δύο Μέρη συμφώνησαν ὅτι γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρου 41 τῆς Προξενικῆς Συμβάσεως, ποὺ ὑπογράφτηκε σήμερα, οἱ προξενικοὶ λειτουργοὶ τοῦ Κράτους ἀποστολῆς δικαιοῦνται προσβάσεως στὸ Κράτος διαμονῆς στὰ πρόσωπα ποὺ εἶναι ὑπήκοοι τοῦ Κράτους ἀποστολῆς».

Σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιβεβαιώσετε ὅτι τὰ προηγούμενα ἀποτελοῦν συμφωνία μεταξὺ τῆς Γερμανικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

Σᾶς παρακαλῶ, Ἐξοχώτατε, νὰ δεχθεῖτε τὴ διαβεβαίωση τῆς ἐξαίρετης ὑπολήψεώς μου.

OSKAR FISCHER

Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν τῆς
Γερμανικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας

CONVENTION CONSULAIRE

entre la République Hellénique et la République Démocratique Allemande

La République Hellénique et la République Démocratique Allemande, désireuses de régler les relations dans le domaine consulaire et de contribuer ainsi à renforcer le dévéloppement des rapports amicaux entre les deux Etats, ont décidé de conclure la présente Convention consulaire et ont designé à cet effet comme plénipotentiaires :

Le Président de la
République Hellénique :
S.E.M. Yiannis Haralambopoulos
Ministre des Affaires Etrangères
de la République Hellénique
Le Conseil d'État de la
République Démocratique Allemande :
S.E.M. Oskar Fischer,
Ministre des Affaires Etrangères
de la République Démocratique Allemande

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs respectifs reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

CHAPITRE PREMIER

Définitions

Article 1er

(1) Aux fins de la présente Convention, les expressions suivantes s'entendent comme il est precisé cidessous :

1. l'expression «poste consulaire» s'entend de tout consulat général, consulat, vice-consulat et de toute agence consulaire ;
2. l'expression «circonscription consulaire» s'entend du territoire sur lequel un poste consulaire est habilité à exercer des fonctions consulaires ;
3. l'expression «chef de poste consulaire» s'entend de la personne chargée par l'État d'envoi de la direction du poste consulaire ;
4. l'expression «fonctionnaire consulaire» s'entend de toute personne, y compris le chef de poste consulaire, chargée de l'exercice de fonctions consulaires ;
5. l'expression «employé consulaire» s'entend de toute personne qui exerce des fonctions administratives, techniques où de service au poste consulaire ;
6. l'expression «membre du poste consulaire» s'entend de tout fonctionnaire consulaire et de tout employé consulaire ;
7. l'expression «membre de la famille» s'entend du conjoint, des enfants, du père et de la mère du membre du poste consulaire ainsi qui de ceux du conjoint, à condition que ces personnes vivent à son foyer et soient à sa charge.
8. l'expression «locaux consulaires» s'entend des bâtiments ou des parties de bâtiments et du terrain attenant, qui quel qu'en soit le propriétaire sont utilisées exclusivement aux fins du poste consulaire;
9. l'expression «archives consulaires» s'entend de la correspondance officielle, des chiffres et codes, documents, livres et moyens de travail techniques du poste consulaire, ainsi que des meubles destinés à les conserver et à les proteger ;
10. l'expression «correspondance officielle» s'entend de toute correspondance relative au poste consulaire et à ses fonctions ;
11. l'expression «navire de l'Etat d'envoi» s'entend de tout bâtiment de navigation autorisé à battre pavillon de l'Etat d'envoi, à l'exception des bâtiments de guerre ;
12. l'expression «aéronef de l'Etat d'envoi» s'entend de tout aéronet civil autorisé à porter le signe indiquant l'appartenance à l'Etat d'envoi et la marque d'immatriculation de cet Etat.

(2) L'Etat de résidence considère et traire comme personnes morales de l'Etat d'envoi celles qui ont été fondées en vertu des lois et règlements de l'Etat d'envoi et y ont leur siège.

CHAPITRE II

Etablissement des postes consulaires, nomination et rappel des membres des postes consulaires

Article 2

(1) Un poste consulaire ne peut être établi sur le territoire de l'Etat de résidence qu'avec le consentement de cet Etat.

(2) Le siège du poste consulaire, sa classe et sa circonscription consulaire de même que le nombre des membres du poste consulaire sont convenus entre l'Etat d'envoi et l'Etat de résidence. Des modifications ultérieures ne peuvent y être apportées par l'Etat d'envoi qu'avec le consentement de l'Etat de résidence.

Article 3

(1) L'Etat d'envoi s'assurera par la voie diplomatique que la personne qu'il envisage de nommer chef de poste consulaire a reçu le consentement de l'Etat de résidence.

(2) L'Etat d'envoi fera parvenir à l'Etat de résidence, par la voie diplomatique, la lettre de provision ou un document similaire relatif à la nomination du chef de poste consulaire. Ils indiqueront les noms et prénoms du chef de poste consulaire, sa classe ainsi que le siège du poste consulaire et la circonscription consulaire.

(3) Le chef de poste consulaire ne peut entrer dans ses fonctions qu'après délivrance par l'État de résidence de l'exequatur ou d'une autorisation similaire. L'exequatur sera délivré le plus tôt possible. En attendant la délivrance de l'exequatur, l'État de résidence peut autoriser le chef de poste consulaire à exercer provisoirement ses fonctions. Dans ce cas, les dispositions de la présente convention lui sont applicables.

Article 4

(1) Si pour quelque raison que ce soit, le chef de poste consulaire est empêché d'exercer ses fonctions ou si son poste est temporairement vacant, l'Etat d'envoi peut confier la direction temporaire du poste consulaire à un fonctionnaire consulaire du même poste ou d'un de ses autres postes consulaires dans l'Etat de résidence ou à un membre du personnel diplomatique de sa mission diplomatique dans l'Etat de résidence. L'Etat d'envoi doit en aviser à l'avancé l'Etat de résidence par la voie diplomatique.

(2) La personne chargée de la direction temporaire du poste consulaire jouit des mêmes droits, privilèges et immunités que la présente convention accorde au chef de poste consulaire.

(3) Lorsqu'un membre du personnel diplomatique de la mission diplomatique de l'Etat d'envoi est chargé de la direction temporaire du poste consulaire, ses privilèges et immunités diplomatiques n'en sont pas affectés.

Article 5

L'Etat d'envoi notifiera. par la voie diplomatique, au ministère des Affaires étrangères de l'Etat de résidence :

1. La nomination ou l'entrée en fonctions d'un membre du poste consulaire, ses noms et prénoms et sa fonction au poste consulaire, la date d'arrivée et de départ définitif ou la cessation de sa fonction et tous les autres changements concernant sa situation, intervenus pendant son activité au poste consulaire;

2. La date d'arrivée et de départ définitif des membres de la famille d'un membre du poste consulaire et, le cas échéant, le fait qu'une personne devient membre de la famille ou perd cette qualité;

3. L'engagement et la cessation de service d'un employé consulaire qui est ressortissant de l'Etat de résidence ou qui a sa résidence permanente dans cet Etat.

Article 6

(1) L'Etat de résidence délivre gratuitement à tout membre du poste consulaire qui n'est pas ressortissant ou résident permanent de l'Etat de résidence une carte munie d'une photographie attestant son identité et sa qualité de membre du poste consulaire.

(2) Le paragraphe 1 du présent article s'applique mutatis mutandis aux membres de la famille.

Article 7

Le fonctionnaire consulaire doit être un ressortissant de l'Etat d'envoi qui n'est ni ressortissant de l'Etat de résidence ni résident permanent dans cet Etat.

Article 8

L'Etat de résidence peut à tout moment et sans être tenu de communiquer les raisons de sa décision, informer l'Etat d'envoi par écrit et par la voi diplomatique qu'il a l'intention de retirer au chef de poste consulaire l'exequatur ou une autre autorisation ou qu'un membre du poste consulaire n'est pas acceptable. Dans ce cas, l'Etat d'envoi doit rappeler la personne en cause ou mettre fin à ses fonctions au poste consulaire. Si l'Etat d'envoi ne s'acquitte pas de cette obligation dans un délai raisonnable, l'Etat de résidence peut, dans le cas du chef de poste consulaire, retirer l'exequatur ou l'autorisation ou, dans le cas de tout autre membre du poste consulaire, cesser de lui reconnaître cette qualité.

CHAPITRE III

Facilités, privilèges et immunités.

Article 9

(1) L'Etat de résidence traite les fonctionnaires consulaires avec le respect qui leur est dû et prend toute mesure appropriée pour leur permettre l'exercice efficace de leurs fonctions.

(2) L'Etat de résidence veille à ce que les membres du poste consulaire puissent jouir des facilités, privilèges et immunités prévus par la présente convention.

Article 10

En conformité avec les lois et règlements de l'Etat de résidence, l'Etat d'envoi peut acquérir, prendre à bail ou utiliser les locaux consulaires, la résidence du chef de poste consulaire et les logements des membres du poste consulaire. Si besoin en est, l'Etat d'envoi bénéficiera du soutien de l'Etat de résidence.

Article 11

(1) Un écusson aux armes de l'Etat et l'inscription désignant le poste consulaire et rédigée dans les langues de l'Etat d'envoi et de l'Etat de résidence peuvent être placés sur le bâtiment occupé par le poste consulaire.

(2) Le pavillon national de l'Etat d'envoi peut être arboré sur le bâtiment occupé par le poste consulaire et sur la résidence du chef de poste consulaire.

(3) Le chef de poste consulaire peut arborer le pavillon national de l'Etat d'envoi sur les véhicules qu'il utilise dans l'exercise de ses fonctions.

Article 12

(1) L'Etat de résidence prendra toute mesure appropriée pour assurer la protection des locaux consulaires. Les locaux consulaires doivent être utilisés exclusivement en conformité avec le caractère et les fonctions du poste consulaire.

(2) Les locaux consulaires, et la résidence du chef de poste consulaire sont inviolables. Sans le consentement du chef de poste consulaire, du chef de la mission diplomatique de l'Etat d'envoi ou d'une personne habitée par eux, les autorités de l'Etat de résidence ne peuvent pénétrer ni dans les locaux consulaires, ni dans la résidence du chef de poste consulaire.

Article 13

Les archives consulaires sont inviolables à tout moment et en quelque lieu qu'elles se trouvent.

Article 14

(1) Le poste consulaire a le droit de communiquer avec son gouvernement, la mission diplomatique et les autres postes consulaires de l'Etat d'envoi dans l'Etat de résidence. Le poste consulaire peut employer tous les moyens de communication qui sont de coutume, y compris les courriers diplomatiques et consulaires, la valise diplomatique et consulaire et les messages en code ou en chiffre. Le poste consulaire ne peut installer et utiliser un poste émetteur de radio qu'avec l'assentiment de l'Etat de résidence. Le poste consulaire doit payer les mêmes tarifs que la mission diplomatique pour l'utilisation des moyens de communication publics.

(2) La correspondance officielle du poste consulaire et la valise consulaire sont inviolables et ne peuvent être ni ouvertes ni retenues par les autorités de l'Etat de résidence. La valise consulaire doit porter des marques extérieures visibles de son caractère. Elle ne peut contenir que la correspondance officielle et des objets destinés à l'usage officiel. Toutefois, si les autorités compétentes de l'Etat de résidence ont de sérieux motifs de croire que la valise consulaire contient d'autres objets que la correspondance officielle ou des objets destinés à l'usage officiel, elles peuvent demander qu'elle soit renvoyée à son lieu d'origine.

(3) L'Etat de résidence accorde au courrier consulaire titulaire d'un document officiel attestant sa qualité et précisant le mombre de colis constituant la valise consulaire, les mêmes droits, privilèges et immunités qu'au courrier diplomatique de l'Etat d'envoi. Il en est de même pour le courrier consulaire ad hoc dont les droits, privilèges et immunités expirent cependant après la remise de la valise consulaire au destinataire.

(4) La valise consulaire peut aussi être confiée au commandant d'un aéronef ou au capitaine d'un navire. Le commandant ou le capitaine doit être porteur d'un document officiel indiquant le nombre de colis consti-

tuant la valise consulaire; il n'est cependant pas considéré comme courrier consulaire. Dans le respect des dispositions de sécurité en vigueur, le poste consulaire peut charger un membre du poste consulaire de se faire remettre la valise consulaire directement par le commandant d'un aéronef ou le capitaine d'un navire de l'Etat d'envoi ou de la lui remettre.

Article 15

(1) Le chef de poste consulaire bénéficie de l'inviolabilité personnelle. Il ne peut être mis en état d'arrestation provisoire, ni être détenu, ni être soumis à aucune autre forme de limitation de sa liberté personnelle dans l'Etat de résidence.

(2) Le chef de poste consulaire jouit de l'immunité de la juridiction pénale de l'Etat de résidence. Il jouit également de l'immunité de la juridiction civile et administrative de l'Etat de résidence, sauf s'il s'agit d'une action civile :

1. concernant les biens immeubles personnels situés dans l'Etat de résidence, à moins que ces biens ne soient utilisés à des fins consulaires au nom de l'Etat d'envoi;

2. concernant les affaires successorales dans lesquelles il agit non pas au nom de l'Etat d'envoi mais à titre privé en qualité d'exécuteur testamentaire, de curateur de la succession, d'héritier ou de légataire;

3. relative à une profession libérale ou à une activité industrielle et commerciale quelle qu'elle soit, qu'il exerce dans l'Etat de résidence en dehors de ses fonctions officielles;

4. résultant des contrats passées par lui et qu'il n'a pas conclus expressément ou implicement en tant que mandataire de l'Etat d'envoi;

5. intentée par un tiers pour un dommage résultant d'un accident causé dans l'Etat de résidence par un moyen de transport.

(3) Aucune mesure d'exécution ne peut être prise à l'égard du chef de poste consulaire, sauf dans les cas prévus au paragraphe 2, et pourvu que l'exécution puisse se faire sans qu'il soit porté atteinte à l'inviolabilité de sa personne ou de sa demeure.

Article 16

(1) Les fonctionnaires consulaires autres que le chef de poste consulaire et les employés consulaires ne sont pas soumis à la juridiction pénale, civile et administrative de l'Etat de résidence en ce qui concerne les actes accomplis dans l'exercice de leurs fonctions officielles, sauf s'il agit d'une action civile;

1. résultant d'un contrat qu'ils ont conclu sans agir expressément ou implicitement au nom de l'Etat d'envoi;

2. intentée par un tiers pour un dommage résultant d'un accident causé par un moyen de transport dans l'Etat de résidence.

(2) Les fonctionnaires consulaires autres que le chef de poste consulaire et les employés consulaires ne peuvent être mis en état d'arrestation provisoire, ni être détenus, ni être soumis à aucune autre forme de limitation de leur liberté personnelle dans l'Etat de résidence, à moins qu'ils ne soient inculpés par les autorités judiciaires compétentes de cet Etat pour avoir commis intentionnellement une infraction pour laquelle la législation de l'Etat de résidence prévoit une peine privative de liberté de cinq ans ou une peine plus grave ou encore qu'ils aient fait l'objet d'une condamnation judiciaire passée en force de chose jugée.

(3) Lorsqu'une procédure pénale est engagée contre un fonctionnaire consulaire autre que le chef de poste consulaire, elle doit être conduite avec les égards qui lui sont dûs en raison de sa position officielle et de manière à gêner le moins possible l'exercice des fonctions consulaires.

Article 17

(1) Le membre d'un poste consulaire peut être appelé à répondre comme témoin par les tribunaux ou d'autres autorités compétentes de l'Etat de résidence. Cependant, il n'est pas tenu de déposer sur des faits ayant trait à l'exercice de ses fonctions officielles, ni de produire des pièces de correspondance officielle et d'autres documents ou objets y relatifs, ni de se prononcer et tant qu'expert sur le droit de l'Etat d'envoi.

(2) Si le membre du poste consulaire refuse de se présenter comme témoin ou de témoigner, aucune mesure coercitive ou sanction ne peut lui être appliquée.

(3) Les tribunaux ou autres autorités compétentes de l'Etat de résidence qui requièrent le témoignage d'un fonctionnaire consulaire doivent prendre des mesures appropriées pour ne pas le gêner dans l'exercice de ses fonctions. Les témoignages, oraux ou écrits, peuvent être recueillis au poste consulaire ou au domicile d'un fonctionnaire consulaire.

(4) Le paragraphe 1 du présent article s'applique mutatis mutandis aux membres de la famille d'un membre du poste consulaire.

Article 18

(1) L'Etat d'envoi peut renoncer aux privilèges et immunités prévus aux articles 15, 16 et 17. Dans chaque cas particulier, la renonciation doit être expresse et communiquée par écrit à l'Etat de résidence.

(2) Si un membre du poste consulaire qui bénéficie de l'immunité de juridiction engage une procédure, il n'est pas recevable à invoquer l'immunité de juridiction à l'égard de toute demande reconventionnelle directement liée à la demande principale.

(3) Le renonciation à l'immunité pour une action n'est pas censée impliquer la renonciation à l'immunité quant à l'exécution du jugement, pour laquelle une renonciation distincte est necéssaire.

Article 19

Les membres du poste consulaire et les membres de leur famille sont exemptés, dans l'Etat de résidence, de toute prestation personnelle et de tout service d'intérêt public, de quelque nature qu'ils soient.

Article 20

Les membres du poste consulaire et les membres de leur famille ne sont pas soumis aux obligations prévues par les lois et règlements de l'Etat de résidence en matière d'immatriculation et de permis de séjour, applicables aux personnes qui ne sont pas ressortissants de l'Etat de résidence.

Article 21

(1) L'Etat de résidence ne prélève pas d'impôts et taxes nationaux, regionaux et communaux sur :

1. Les locaux consulaires et la résidence du chef de poste consulaire, s'ils ont été acquis par l'Etat d'envoi, pris à bail au nom de celui-ci ou s'ils sont utilisés par lui. Cela s'applique aussi à l'acquisition des immeubles mentionnés, à conditions que l'Etat d'envoi les acquière exclusivement aux fins consulaires;

2. la propriété, la possession ou l'utilisation de biens meubles par l'Etat d'envoi, destinés exclusivement aux besoins du poste consulaire.

(2) Les dispositions du paragraphe (1) du présent article ne s'appliquent pas au paiement de services rendus.

(3) Les exemptions prévues au paragraphe (1) du présent article ne s'appliquent pas aux impôts et taxes qui, conformément aux lois et règlements de l'Etat de résidence, sont à la charge de la personne ayant contracté avec l'Etat d'envoi ou avec la personne agissant en son nom.

Article 22

(1) Les membres du poste consulaire et les membres de leur famille sont exempts de tous impôts et taxes nationaux, régionaux et communaux, à l'exception :

1. des impôts et taxes indirects d'une nature telle qu'ils sont normalement incorporés dans le prix des marchandises et des services;

2. des impôts et taxes sur les biens immeubles privés situés dans l'Etat de résidence;

3. des droits de succession et de mutation perçus sur les biens situés dans l'Etat de résidence, sous réserve de la disposition prévue au paragraphe 2;

4. des impôts et taxes sur les revenus privés qui ont leur source dans l'Etat de résidence et sur les biens situés dans celui-ci;

5. des impôts, droits et taxes perçus en rémunération de services particuliers rendus;

6. des droits d'enregistrement, de greffe, de légalisation, d'hypothèque et de timbre.

(2) En cas de décès d'un membre du poste consulaire ou d'un membre de sa famille, des impôts et taxes nationaux, régionaux et communaux de mutation ne sont pas prélevés sur les biens meubles dont la présence dans l'Etat de résidence était dûe uniquement à la présence dans l'Etat de résidence était dûe uniquement à la présence dans cet Etat du défunt en tant que membre du poste consulaire ou membre de sa famille.

L'Etat de résidence autorise l'exportation des biens meubles du défunt, à l'exception de ceux qui ont été acquis dans l'Etat de résidence et qui font l'objet d'une prohibition d'exportation.

Article 23

(1) Suivant ses lois et règlements, l'Etat de résidence autorise l'entrée et la sortie et accorde l'exemption de tous droits de douane, taxes et autres redevances connexes, autres que frais d'entrepôt, de transport et frais afférents à des services analogues, pour :

1. les objets destinés à l'usage officiel du poste consulaire, y compris les automobiles;

2. les objets destinés à l'usage personnel du fonctionnaire consulaire et des membres de sa famille, y compris les automobiles.

(2) Les employés consulaires bénéficient des exemptions prévues au point 2 du paragraphe 1 du présent article en ce qui concerne les objets importés lors de leur première, installation.

(3) Les bagages personnels accompagnés des fonctionnaires consulaires et des membres de leur famille sont exemptés de la visite douanière. Ils ne peuvent être soumis à la visite que s'il ya de sérieues raisons de supposer qu'ils contiennent des objets autres que ceux mentionnés au point 2 du paragraphe 1 du présent article ou des objets dont l'importation ou l'exportation est interdite par les lois et règlements de l' Etat de résidence ou soumise à ses lois et règlements de puarantaine. Cette visite ne peut avoir lieu qu'en présence du fonctionnaire consulaire, du membre de sa famille intéressé ou d'une personne autorisée par eux.

Article 24

Les membres du poste consulaire et les membres de leur famille jouissent de la liberté de déplacement et de circulation dans l'Etat de résidence, à l'exception des zones où l'accès ou le séjour sont interdits par les lois et règlements de l'Etat de résidence.

Article 25

(1) L'employé consulaire qui est ressortissant ou résident permanent de l'Etat de résidence ne jouit pas des facilités, privilèges et immunités prévus par la présente Convention, à l'exception du droit, prévu au paragraphe 1 de l'article 17.

(2) Le paragraphe 1 du présent article s'applique mutatis mutandis aux membres de la famille du membre du poste consulaire qui sont ressortissants ou résidents permanents de l'Etat de résidence.

CHAPITRE IV
Fonctions consulaires

Article 26

Le fonctionnaire consulaire est habilité à :

1. protéger les droits et les intérêts de l'Etat d'envoi' de ses ressortissants et de ses personnes morales;

2. contribuer au développement des relations économiques, culturelles et scientifiques entre l'Etat d'envoi et l'Etat de résidence.

3. promouvoir de toute autre manière le développe ment des relations amicales entre l'Etat d'envoi e l'Etat de résidence.

Article 27

(1) Le fonctionnaire consulaire ne peut exercer ses fonctions consulaires que dans la circonscription consulaire. L'exercice des fonctions consulaires en dehors de la circonscription consulaire doit être autorisé à l'avance par l'Etat de résidence dans chaque cas particulier.

(2) Dans l'exercice de ses fonctions consulaires, le fonctionnaire consulaire peut s'adresser directement aux autorités compétentes dans la circonscription consulaire.

Article 28

Conformément aux lois et règlements de l'Etat de résidence, le fonctionnaire consulaire a le droit de représenter les ressortissants de l'Etat d'envoi devant les tribunaux et autres autorités de l'Etat de résidence ou de veiller à leur représentation appropriée et à faire prendre des mesures en vue de la protection des droits et intérêts de ces ressortissants lorsque, en raison de leur absence ou pour toute autre cause valable, ceux-ci ne peuvent défendre en temps utile leurs droits et intérêts.

Article 29

Le fonctionnaire consulaire a le droit :

1. d'immatriculer les ressortissants de l'Etat d'envoi;

2. d'accepter des demandes et de remettre des documents concernant des questions de nationalité en conformité avec les lois et règlements de l'Etat d'envoi;

3. d'établir, de prolonger, de modifier, d'annuler et de retirer des documents de voyage des ressortissants de l'Etat d'envoi;

4. de délivrer des visas.

Article 30

(1) Le fonctionnaire consulaire a le droit :

1. de tenir les registres des mariages, naissances et décès des ressortissants de l'Ertat d'envoi ainsi que de recevoir les déclarations et demandes concernant l'état civil de ces ressortissants.

2. de célébrer des mariages à condition que les époux soient ressortissants de l'Etat d'envoi sans que l'un ou l'autre soit en même temps ressortissant de l'Etat de résidence.

(2) Le fonctionnaire consulaire informe les autorités compétentes de l'Etat de résidence de l'exécution des actes visés au paragraphe 1 du présent article, si les lois et règlements de l'Etat de résidence le prévoient.

Article 31

Le fonctionnaire consulaire a le droit :

1. de recevoir et authentifier des déclarations des ressortissants de l'Etat d'envoi.

2. de recevoir, d'authentifier et de conserver en dépôt des dispositions testamentaires ainsi que d'autres documents concernant des actes juridiques unilatéraux des ressortissants de l'Etat d'envoi;

3. de recevoir, d'authentifier et de conserver en dépôt les contrats passés entre ressortissants de l'Etat d'envoi, s'ils ne sont pas relatifs à l'établissement, au transfert ou à l'extinction de droits sur des biens immeubles situés dans l'Etat de résidence;

4. de certifier conformes les signatures des ressortissants de l'Etat d'envoi sur des documents;

5. de certifier conformes les copies ou extraits de documents;

6. de traduire des documents et les certifier conformes

7. de légaliser les documents établis par les autorités compétentes ou les fonctionnaires de l'Etat de résidence et destinés à être utilisés dans l'Etat d'envoi;

8. de délivrer des certificats d'origine pour les marchandises.

9. d'exercer pour autant que les lois et règlements de l'Etat de résidence ne s'y opposent pas, toutes autres fonctions notariales dont il est chargé par l'Etat d'envoi.

Article 32

Les documents et actes établis, authentifiés ou certifiés conformes par un fonctionnaire consulaire conformément à l'article 31 de la présente Convention ont, dans l'Etat de résidence, la même valeur juridique que les documents et actes correspondants établis par les autorités compétentes de l'Etat de résidence, à condition, toutefois, qu'ils ne s'opposent pas aux lois et règlements de cet Etat.

Article 33

Le fonctionnaire consulaire a le droit de remettre aux ressortissants de l'Etat d'envoi des documents et actes qui leur sont adressés par les tribunaux ou par d'autres autorités compétentes de cet Etat.

Article 34

(1) Le fonctionnaire consulaire a le droit :

1. d'assumer la garde des documents, des sommes d'argent, des objetsde valeur et autres objets appartenant à des ressortissants de l'Etat d'envoi;

2. de recevoir des documents. des sommes d'argent, des objets de valeur et autres objets que des ressortissants de l'Etat d'envoi ont perdus pendant leur séjour dans l'Etat de résidence et que les autorités de l'Etat de résidence lui remettent pour les faire parvenir au propriétaire.

(2) Les objets reçus en dépôt conformément au paragraphe 1 du présent article ne peuvent être exportés de l'Etat de résidence que si les lois et règlements de cet Etat ne s'y opposent pas.

Article 35

Les autorités compétentes de l'Etat de résidence signalent immédiatement au fonctionnaire consulaire le décès dans l'Etat de résidence d'un ressortissant de l'Etat d'envoi et lui font parvenir un exemplaire de l'acte de décès. La délivrance et la remise de cet acte se font gratuitement.

Article 36

(1) Les autorités compétentes de l'Etat de résidence fournissent au fonctionnaire consulaire tous les renseignements qui leur sont connus en ce qui concerne la succession d'un ressortissant de l'Etat d'envoi décédé dans l'Etat de résidence, l'existence d'une disposition testamentaire du défunt et les héritiers, légataires ou réservataires.

(2) Les autorités compétentes de l'Eyat de résidence informent le fonctionnaire consulaire, lorsque l'ouverture dans l'Etat de résidence d'une procédure successorale fait ressortir, quelle que soit la nationalité du de cujus au moment de son décès, que l'héritier, le légataire ou le réservataire est ressortissant de l'Etat d'envoi.

Article 37

Au cas où un ressortissant de l'Etat d'envoi a laissé une succession dans l'Etat de résidence ou que dans une procedure successorale l'héritier, le légataire ou le réservataire est ressortissant de l'Etat d'envoi, quelle que soit la nationalité du de cujus au moment de són décès, le fonctionnaire consulaire a le droit de demander aux autorités compétentes de l'Etat de résidence de prendre des mesures de protection, de sauvegarde et d'administration de la succession. En conformité avec les lois et règlements de l'Etat de résidence, il peut prêter son concours à la mise à exécution de ces mesures et veiller à la représentation des héritiers, légataires ou réservataires.

Article 38

(1) Après la conclusion d'une procédure successorale, le fonctionnaire consulaire est habilité à recevoir des autorités compétentes de l'Etat de résidence les biens meubles faisant partie de la masse successorale ou le produit de la vente des biens meubles ou immeubles pour les faire parvenir à un ressortissant de l'Etat d'envoi à condition que celui-ci soit héritier, légataire ou réservataire, qu'il n'ait pas sa résidence permanente dans l'Etat de résidence et qu'il n'ait pas participé à la procédure successorale, ni personnellement ni par l'intermédiaire d'un représentant.

(2) Les biens cités au paragraphe 1 du présent article ne sont remis au fonctionnaire consulaire que si, en conformité avec les lois et règlements de l'Etat de résidence, les dettes héréditaires et les taxes successorales sont payées ou garanties.

(3) La transmission et l'exportation à l'adresse des ayants droit des biens visés au paragraphe 1 du présent article s'effectuent conformément aux lois et règlements de l'Etat de résidence.

Article 39

(1) Les autorités compétentes de l'Etat de résidence remettent au fonctionnaire consulaire les effets personnels, sommes d'argent et objets de valeur laissés par un ressortissant de l'Etat d'envoi, lorsque ce ressortissant est décédé pendant un séjour temporaire dans l'Etat de résidence et que la remise de ces biens à un mandataire n'est pas possible.

(2) La remise et l'exportation des biens visés au paragraphe 1 du présent article s'effectuent conformément aux lois et règlements de l'Etat de résisdence.

Article 40

(1) Lorsque les autorités compétentes de l'Etat de résidence apprennent qu'il est nécessaire, en vue de la sauvegarde des droits et intérêts d'un ressortissant de l'Etat d'envoi, y compris les droits et intérêts concernant des biens se trouvant dans l'Etat de résidence, de désigner un tuteur ou un curateur, ou de prendre toute autre mesure de protection prévue par la législation de l'Etat de résidence, elles en informent le fonctionnaire consulaire.

(2) Pour le règlement des questions visées au paragraphe 1 ci-dessus, le fonctionnaire consulaire peut s'adresser aux autorités compétentes de l'Etat de résidence. Il peut notamment proposer une personne qualifiée pour agir en tant que tuteur ou curateur.

Article 41

(1) Le fonctionnaire consulaire a le droit de communiquer avec tout ressortissant de l'Etat d'envoi, de le rencontrer, de lui prêter assistance dans ses rapports avec les autorités de l'Etat de résidence, aussi bien que dans les affaires traitées par ces autorités. Il est autorisé à lui assurer l'assistance d'un avocat ou de toute autre personne qualifiée, ainsi qu'à lui procurer un interprète.

(2) L'Etat de résidence ne limite en aucune manière ni les rapports d'un ressortissant de l'Etat d'envoi avec le poste consulaire ni son accès audit poste.

(3) Les autorités de l'Etat de résidence aident, si besoin est le fonctionnaire consulaire â obtenir des renseignements sur des personnes qui ont la nationalité de l'Etat d'envoi, afin que le fonctionnaire consulaire puisse se mettre en communication avec ces ressortissants ou les renconter.

Article 42

Les autorités compétentes de l'Etat de résidence informeront sans retard le fonctionnaire consulaire des accidents graves de la circulation survenus aux ressortissants de l'Etat d'envoi dans l'Etat de résidence.

Article 43

(1) Les autorités compétentes de l'Etat de résidence informent le fonctionnaire consulaire de l'arrestation, de la détention ou de toute autre mesure de restriction de la liberté personnelle d'un ressortissant de l'Etat d'envoi dans l'Etat de résidence. L'information est donnée au plus tard dans un délai de trois jours à compter du jour où ledit ressortissant est arrêté, détenu ou soumis à toute autre mesure restrictive de sa liberté personnelle.

(2) Le fonctionnaire consulaire a le droit de se rendre auprès d'un ressortissant de l'Etat d'envoi qui est arrêté, détenu ou soumis à toute autre mesure restrictive de sa liberté personnelle ou qui purge une peine privative de liberté dans l'Etat de résidence, s'entretenir avec lui ainsi que pourvoir à sa représentation en justice. Les visites sont autorisées dans les 4 jours qui suivent l'arrestation, la détention ou toute autre mesure de restriction de la liberté personnelle du ressortissant. Ces visites peuvent se répéter périodiquement et à des intervalles raisonnables.

(3) Les autorités compétentes de l'Etat de résidence transmettent sans retard au fonctionnaire consulaire l a correspondance et les communications d'un ressortissant de l'Etat d'envoi arrêté, détenu, soumis à toute forme de privation de liberté ou qui purge une peine privative de liberté dans l'Etat de résidence.

(4) Les autorités compétentes de l'Etat de résidence informent le ressortissant concerné de l'Etat d'envoi des droits qui lui sont reconnus par le présent article.

(5) Les droits visés dans le présent article sont exercés en conformité avec les lois et règlements de l'Etat de résidence, à condition que ces derniers n'annulent pas lesdits droits.

Article 44

(1) Le fonctionnaire consulaire a le droit de prêter assistance et secours aux navires de l'Etat d'envoi ainsi qu'à leurs équipages pendant leur séjour dans un port, dans les eaux territoriales et intérieures de l'Etat de résidence.

(2) Le fonctionnaire consulaire peut communiquer avec les navires de l'Etat d'envoi et se rendre à bord dès que ces navires ont été admis à la libre pratique.

(3) Le capitaine et les membres de l'équipage des navires de l'Etat d'envoi peuvent communiquer avec le fonctionnaire consulaire. Ils ont le droit de se rendre au poste consulaire en conformité avec les lois et règlements de l'Etat de résidence.

(4) Dans l'exercice de ses fonctions, le fonctionnaire consulaire peut demander aux autorités compétentes de l'Etat de résidence de prêter aide et assistance dans toute question concernant un navire de l'Etat d'envoi, le capitaine, les membres de l'équipage, et la cargaison.

Article 45

(1) Le fonctionnaire consulaire a le droit :

1. sans préjudice des droits des autorités de l'Etat de résidence, de faire des enquêtes concernant les incidents survenus à bord du navire de l'Etat d'envoi au cours de la traversée et d'interroger le capitaine et les membres de l'équipage;

2. sans préjudice des droits des autorités de l'Etat de résidence, de régler toute contestation entre le capitaine et un membre de l'équipage, y compris les contestations relatives au salaires, au contrat d'engagement maritime et aux conditions de travail;

3. de prendre des mesures pour engager ou licencier le capitaine ou un membre de l'équipage à condition que les lois et règlements de l'Etat de résidence ne s'y opposent pss;

4. de prendre des mesures en vue du traitement médical du capitaine ou d'un membre de l'équipage et de veiller en cas de bésoin au rapatriement de ces personnes dans l'Etat d'envoi.

5. de recevoir, dresser, prolonger ou certifier les déclarations et documents que les lois et règlements de l'Etat d'envoi requièrent pour les navires de cet Etat et leur cargaison, et de vérifier les papiers de bord.

(2) Conformément aux lois et règlements de l'Etat de résidence, le fonctionnaire consulaire peut prêter toute aide et assistance au capitaine ou à un membre de l'equipage des navires de l'Etat d'envoi et se présenter avec lui devant les tribunaux et autres autorités de l'Etat de résidence.

Article 46

(1) Si les tribunaux ou les autres autorités compétentes de l'Etat de résidence ont l'intention de prendre des mesures coercivtives ou de faire une enquête à bord d'un navire de l'Etat de envoi, le fonctionnaire consulaire doit en être avisé par les autorités compétentes de l'Etat de résidence. Cette communication doit être faite à temps afin que le fonctionnaire consulaire puisse être présent. Au cas où le fonctionnaire consu-

laire n'a pas assisté à l'exécution de ces mesures, les autorités compétentes de l'Etat de résidence l'en informent per écrit sur sa demande. Si l'urgence des mesures à prendre ne permet pas d'aviser le fonctionnaire consulaire au préalable, les autorités co pétentes de l'Etat de résidence informent le fonctionnaire consulaire par écrit des incidents survenus et des mesures prises, sans que le fonctionnaire consulaire ait à le demander.

(2) Les dispositions prévues au paragraphes 1 du présent article s'appliquent également lorsque le capitaine ou des membres de l'équipage doivent être interrogés à terre pas les autorités compétentes de l'Etat de résidence au sujet des incidents relatifs au navire de l'Etat d'envoi.

(3) Les dispositions visées au présent article ne s'appliquent pas aux contrôles usuels de douane, de passeport et de santé.

Article 47

(1) Les autorités compétentes de l'Etat de résidence informent immédiatement le fonctionnaire consulaire lorsqu'un navire de l'Etat d'envoi fait naufrage, échoue ou subit une autre avarie dans un port, dans les eaux territoriales ou intérieures de l'Etat de résidence et lui communiquent les mesures prises en vue du sauvetage et de la protection des vies humaines, du navire et de la cargaison. Le conctionnaire consulaire peut prêter tout secours au navire de l'Etat d'envoi, au capitaine et aux membres de l'équipage et prendre des mesures en vue de la sauvegarde de la cargaison et de la réparation du navire.

(2) Si le capitaine, le propriétaire du navire, son agent ou l'assureur compétent n'est pas en mesure de prendre les dispositions nécessaires pour la sauvegarde ou l'administration du navire ou de sa cargaison, le fonctionnaire consulaire peut prendre, au nom du propriétaire du navire de l'Etat d'envoi, des mesures que le propriétaire du navire ou de la cargaison aurait pu prendre lui-même à cet effet.

(3) Les dispositions prévues aux paragraphes 1 et 2 du présent article s'appliquent également aux objets appartenant à un ressortissant de l'Etat d'envoi et provenant d'un navire de l'Etat de résidence ou d'un tiers, trouvés en épave sur la côté ou dans les eaux territoriales ou intérieures de l'Etat de résidence ou amenés dans un port de cet Etat.

(4) Les autorités comprétentes de l'Etat de résidence prêtent au fonctionnaire consulaire tout concours nécessaire pour les mesures qu'il doit prendre en cas d'avarie d'un navire de l'Etat d'envoi.

(5) Le navire de l'Etat d'envoi qui a subi une avarie, sa cargaison et les provisions de bord sont exempts de droits de douane, de taxes et d'impôts dans l'Etat de résidence. s'ils ne sont pas destinés à l'utilisation dans cet Etat.

Article 48

Les articles 44 à 47 de la présente Convention s' appliquent mutatis mutandis aux aéronefs de l'Etat d'envoi.

Article 49

Le fonctionnaire consulaire peut exercer aussi des fonctions consulaires autres que celles prévues par la présente Convention, à condition que les lois et règlements de l'Etat de résidence ne s'y opposent pas.

Article 50

Avec le consentement de l'Etat de résidence, le poste consulaire peut exercer des fonctions consulaires pour un Etat tiers dans l'Etat de résidence.

Article 51

Le fonctionnaire consulaire a le droit de percevoir dans l'Etat de résidence, au titre des services consulaires rendus, les droits et taxes prévus par les lois et règlements de l'Etat d'envoi. Les droits consulaires sont exempts de tout impôt ou taxe dans l'Etat de résidence.

CHAPITRE V

Dispositions générales et finales

Article 52

Les personnes bénéficiant des facilités, privilèges et immunités prévus par la présente Convention sont, sans préjudice de ces derniers, tenues de respecter les lois et règlements de l'Etat de résidence, y compris les règlements en matière de circulation et d'assurance de véhicules, et de s'abstenir de s'immiscer dans les affaires intérieures de l'Etat de résidence.

Article 53

(1) Les dispositions de la présente Convention s' appliquent également à l'exercice des fonctions consulaires par la mission diplomatique de l' Etat d'Envoi. Les droits et obligations des fonctionnaires prévus par la présente Convention s'appliquent aux membres du personnel diplomatique de la mission diplomatique de l'Etat d'envoi qui sont chargés de l'exercice des fonctions consulaires. Les noms de ces diplomates doivent être notifiés au ministère des Affaires Etrangères de l'Etat de résidence. Si les lois et règlements de l' Etat de résidence prévoient la remise d'une lettre de provision et la délivrance d'un exequatur, ce dernier doit être delivré gratuitement.

(2) L'exercice des fonctions consulaires par un membre du personnel diplomatique de la mission diplomatique, conformément au paragraphe 1 du présent article, n' affecte pas les facilités, privilèges et immunités dont il jouit au titre de son statut diplomatique.

Article 54

(1) La présente Convention sera soumise à ratification. Elle entrera en vigueur le trentième jour suivant l'échange des instruments de ratification, qui aura lieu à Berlin.

(2) La présente Convention est conclue pour une durée indéterminée et restera en vigueur jusqu'à l'expiration d'un délai de six mois à compter du jour où l'une des Hautes Parties Contractantes aura notifié sa dénonciation par écrit et par la voie diplomatique.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des Hautes Parties Contractantes ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Athènes, le 6 juillet 1982 en deux exemplaires en langues grecque, allemande et française, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence, le texte français prévaudra.

Pour la République Hellénique — Pour la République Démocratique Allemande

Son Excellence
Monsieur Yiannis Haralambopoulos
Ministre des Affaires Etrangères
de la République Hellénique.
Excellence,

J'ai l'honneur de me référer à la Convention Consulaire entre la République Démocratique Allemande et la République Hellénique et je suis autorisé à vous proposer qu'entre la République Démocratique Allemande et la République Hellénique, il soit convenu ce qui suit :

« Sur la base des principes généralement reconnus du droit international, au nombre desquels figure le droit souverain de chaque Etat de déterminer les conditions de l'acquisition, du maintien ou de la perte de sa propre nationalité, les deux Parties sont convenues que pour l'application de l'article 41 de la Convention consulaire signée aujourd'hui, les fonctionnaires consulaires de l'Etat d'envoi ont le droit d'accéder dans l'Etat de résidence aux personnes qui sont ressortissantes de l' Etat d'envoi».

Je vous prie de bien vouloir me confirmer que ce qui précède constitue un arrangement entre la République Démocratique Allemande et la République Hellénique.

Je vous prie d'agréer, Excellence, l'assurance de ma haute considération.

Osker Fischer,
Ministre des Affaires
Etrangères de la République
Démocratique Allemande

Accusé de réception de la partie hellénique
Excellence,

J'accuse réception de votre lettre de ce jour dont la teneur est la suivante :

«J'ai l'honneur de me référer à la Convention Consulaire entre la République Démocratique Allemande et la République Hellénique et je suis autoriré à vous proposer qu'entre la République Démocratique Allemande et la République Hellénique, il soit convenu ce qui suit :

«Sur la base des principes généralement reconnus du droit international, au nombre desquels figure le droit souverain de chaque Etat de déterminer les conditions de l'acquisition, du maintien ou de la perte de sa propre nationalité, les deux Parties sont convenues que pour l'application de l'article 41 de la Convention consulaire signée aujourd'hui, les fonctionnaires consulaires de l'Etat d'envoi ont le droit d'accéder dans l' Etat de résidence aux personnes qui sont ressortissantes de l'Etat d'envoi».

Je vous prie de bien vouloir me confirmer que ce qui précède constitue un arrangement entre la République Démocratique Allemande et la République Hellénique»

Je suis autorisé à déclarer que votre lettre et la présente réponse constituent un arrangement entre la République Hellénique et la République Démocratique Allemande.

Je vous prie d'agréer, Excellence, l'expression deam. haute considétation.

A son Excellence
Monsieur Oskar Fischer
Ministre des Affaires Etrangères
de la République Démocratique Allemande.

Ἄρθρο δεύτερο.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου αὐτοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν νὰ δημοσιευθῆ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ κείμενον τοῦ παρόντος καὶ νὰ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθήνα, 14 Ἰουνίου 1984

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ — ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ — ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ

Θεωρήθηκε καὶ τέθηκε ἡ Μεγάλη Σφραγίδα τοῦ Κράτους.

Ἀθήνα, 16 Ἰουνίου 1984

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

---

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1449

Κύρωση Συμφωνίας Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν καὶ ἐκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα νόμον:

Ἄρθρο πρῶτο.

Κυρώνεται καὶ ἔχει τὴν ἰσχὺ ποὺ ὁρίζει τὸ ἄρθρο 28 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος ἡ Συμφωνία Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας ποὺ ὑπογράφηκε στὸ Βερολίνο στὶς 13 Μαΐου 1981, της ὁποίας τὸ κείμενο σὲ πρωτότυπο στὴν ἀγγλικὴ γλώσσα καὶ σὲ μετάφραση στην ἑλληνικὴ ἔχει ὡς ἑξῆς:

AGREEMENT

between the Government of the Hellenic Republic and the Government of the German Democratic Republic on Merchant Shipping.

The Government of the Hellenic Republic and the Government of the German Democratic Republic (hereinafter referred to as the Contracting Parties).

Desirous of strengthening the friendly relations between the two countries, by developing their co-operation in the field of merchant shipping, and with a view to contributing to the development of international shipping on the basis of the principles of the freedom of merchant navigation.

Bearing in mind the principles laid down in international law and particularly in international Shipping Conventions to which both Parties are members,

Desiring to develop the friendly relations between the two states in accordance with the Final Act of Helsinki,

Have decided to conlude the present Agreement.

Article 1

The Contracting Parties shall develop their co-operation in the field of merchant shipping on the basis of equal rights, mutual benefit and the principles of the freedom of the merchant navigation, and shall refrain from any action that could affect the development of international shipping based on the above mentioned principles.

Article 2

For the purpose of this Agreement :

(1) The term «vessel of the State of one Contracting Party» shall mean any vessel registered in the shipping register of this State and flying the flag of the State of this Contracting Party.

This term shall not, however, include :

a) Warships and auxiliary ships of the Navy ;
b) Vessels which are performing exclusively administrative or state function ;
c) Scientific research vessels ;
d) Fishing vessels.

(2) The term «member of the crew» shall mean the master and any person actually employed for duties on board during a voyage in connection with the duties and services on board and included in the crew list.

(3) The term «cabotage» includes any transport of goods which, although accompanied by a through bill of lading and no matter what their origin of destination, are transhipped whether directly or indirectrly at the ports of either of the State of the Contracting Parties to be carried to another port of the State of the same Contracting Party. The same provisions shall apply in the case of passengers even if they carry through tickets.

Article 3

(1) The Contracting Parties, within the limits of the respective national legislation, shall continue their efforts to maintain and develop an effective relationship between the competent authorities in their countries. In particular, the Contracting Parties agree to carry on mutual consultations and exchange of information between the respective competent authorities and to encourage development of contacts between their shipping organisations and enterprises.

(2) The competent authorities of the Contracting Parties are :

- On the part of the Hellenic Republic
  The Ministry of Mercantile Marine
- On the part of the German Democratic Republic
  Ministerium für Verkehrswesen der Deutschen Demokratischen Republik

Article 4

(1) The Contracting Parties agree to follow in international shipping the principles of free and fair competition and in particular:

a) To promote participation of their vessels in sea trade between the ports of the States of the Contracting Parties ;

b) To co-operate in the eliminatiom of obstacles which might hamper the development of sea trade between the ports of their countries ;

c) For the purpose of effectively utilizing their vessels in sea trade between the ports of the States of the Contracting Parties and the ports of third countries to support measures which would ensure the participation of their vessels in this trade on a free and commercially competitive basis and to abstain from measures and practices preventing such participation.

(2) The provisions of this Article shall not affect the right of vessels of third countries to participate in sea trade between the ports of the Contracting Parties.

(3) With the view of implementing the provisions of this Article the shipping companies owning vessels of the flag of the State of either Contracting Party are free to operate individual or joint liner services as well as to conclude with each other agreements on technical-organisational and commercial matters.

Article 5

(1) Each Contracting Party shall afford to vessels of the State of the other Contracting Party, their crews, passengers and cargoes the same treatment it affords to its own vessels, engaged in international voyages, their crews, passengers and cargoes, when entering, staying in or sailing from a port of the State of that Contracting Party.

(2) The provisions of paragraph 1 shall apply to:

a) any dues and charges levied on behalf or on account of state authorities or other organisations as well as to the manner in which they are collected;

b) mooring and unmooring, loading and unloading of vessels in the ports and on roadsteads;

c) pilotage and towage, the use of canals, locks, bridges, signals and fairway lightings;

d) the use of cranes, weighbridges, warehouses, dockyards, docks and repair shops;

e) the supply with fuel, lubricants, water and food;

f) medical and sanitary care.

(3) The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not;

a) apply to ports, not open to the entry of foreign vessels;

b) apply to activities, reserved by each of the Contracting Parties for their national organisations or enterprises, including in particular cabotage, sea fishing, pilotage, towage, salvage and maritime assistance ;

c) affect the regulations concerning entry and stay of foreigners ;

d) oblige either Contracting Party to extend to vessels of the State of the other Contracting Party exemptions from compulsory pilotage requirements granted to its own vessels.

(4) The Contracting Parties shall afford to each other a treatment same to that of the most-favoured nation in all other matters related to shipping.

The provisions of this paragragh shall not apply to advantages resulting from the participation of each Contracting Party to an Economic Community of any kind.

Article 6

Any vessels of each of the States of the two Contracting Parties when sailing into a port of the State of the other Party for the purpose of discharging part of their cargo may, after complying with the laws and regulations of the country in question, keep aboard that part of their cargo which is destined for another port either in the same or another country, or transfer it to another vessel without payment of any extra dues, apart from those levied on the national flag vessels.

In the same way, any vessels of each of the States of the two Contracting Parties may call at one or more ports of the State of the orher Party for the purpose of picking up the whole or part of their cargo destined

for foreign ports without payment of dues other than those levied in similar cases on the national flag vessels.

Article 7

The Contracting Parties shall adopt, within the limits of their national legislation and port regulations as well as of their obligations under international law, all necessary measures to facilitate and expedite maritime traffic, to prevent unnecessary delays to vessels, and to expedite and simplify as much as possible the carrying out of customs and other formalities applicable in ports.

Article 8

(1) The documents certifying the nationality of vessels, certificates of tonnage and other ship documents issued or recognized by one of the Contracting Parties shall be recognized by the other Party.

(2) Apart from a judicial sale vessels of either of the State of the Contracting Parties cannot be registered in the Registry of the other Party without presentation of a certificate, issued by the competent authorities of the vessels original country stating that the vessel has been written off the Registry of this country.

(3) The vessels of the States of each of the Contracting Parties holding legally issued certificates of tonnage shall not be subject to remeasurement in the ports of the State of the other Party and the tonnage of the vessel noted in the certificate shall be taken as the basis for calculation of the port dues of any kind or name.

Article 9

(1) Each of the Contracting Parties shall recognize the identity documents which have been issued by the competent authorities of the other Contracting Party for members of the crew who are nationals of the State of this Contracting Party, and grant to the persons who possess the identity documents the rights mentioned in Articles 10 and 11 of this Agreement, on the conditions specified in them. These identity documents are:

- in the case of nationals of the Hellenic Republic: a Greek seamen's book or a Greek passport
- in the case of nationals of the German Democratic Republic: Seefahrtsbuch der Deutschen Demokratischen Republik

(2) The provisions of Articles 10 and 11 of this Agreement shall apply correspondingly to any person who is not a national of the State of either Contracting Party but possesses an identity document in conformity with the provisions of the Convention No 108 of the International Labour Organization of 1958 concerning seafarers national identity documents. Such an identity document shall be issued by a State which is a Party to this Convention and shall guarantee the readmission of the holder to the country which issued the documents.

(3) The provisions of Articles 10 and 11 of this Agreement shall within the framework of the relevant national laws and regulations of the respective State of the Contracting Parties apply to any person who is not a national of the Hellenic Republic or a national of the German Democratic Republic and possesses an identity document other than those referred to in paragraph 2 of this Article.

Article 10

(1) Holders of seamen's documents specified in Article 9 of the present Agreement are permitted, in the case of being members of the crew of the vessel of the State of the Contracting Party, which issued the Identity document, to stay for temporary shore leave in the port town without visas during the stay of the vessel in a port of the State of the other Contracting Party, provided that the master has submitted the crew list to the competent authorities in accordance with the regulations in force in that port.

While landing and returning to the vessel the persons mentioned are subjected to frontier and customs control in force in that port.

(2) Masters of merchant vessels of the State of one Contracting Party will receive from the local authorities of the other Party any assistance which will be required for the return of the deserters to their vessels.

This paragraph is not applicable to deserters who are nationals of the State where they desert.

Article 11

(1) Holders of the seamen's identity documents specified in Article 9 of the present Agreement are permitted as passengers of any means of transport to enter the terrirory of the State of the other Contracting Party or to pass through its territory in transit whenever they are on the way to their vessel or moving to another vessel, on the way to their country or going for any other reason which will be approved by the authorities of this other Contracting Party, according to the procedure laid down in the Convention No 108 of the International Labour Organization of 1958.

(2) In all the cases specified in paragraph 1 of this Article the seamen must have corresponding visas of the other Contracting Party which shall be granted by the competent authorities within the shortest possible time.

(3) In case of the holder of seamen's identity document specified in Article 9 of the present Agreement not being a national of the State of either Contracting Party, the visas specified in this Article for entry into or transit passage via the territory of the State of the other Contracting Party shall be granted provided that he holds written order issued by the shipping company, the master of the vessel or any person authorized by them and his return to the territory of the State of the Contracting Party which had issued the seamens identity document is guaranteed to the holder of such document.

(4) Changes regarding the crew of a vessel that is at a port of the State of the other Contracting Party shall be recorded in the language of the flag State in the appropriate vessel's documents indicating the date of the change.

Article 12

(1) Notwithstanding the provisions of Article 9-11 of the present Agreement, the regulations in respect of the entry, stay and departure of foreigners are kept fully in force in the territories of the States of the Contracting Parties.

(2) Each of the Contracting Parties reserves the right to deny entry to and/or stay in its territory to seamen whom it considers undesirable.

Article 13

(1) The vessels, crews, passengers and cargoes of the State of one Contracting Party, whilst in the territorial waters and internal waters and within seaports of the State of the other Contracting Party shall to the extent allowable by the relevant international Conventions in force related to the law of the sea be subject to the respective national laws and regulations in force, especially to the rules concerning traffic and safety as

well as public order, frontier crossing, customs, foreign exchange, health, veterinary and phytosanitary controls issued by the Contracting Parties in accordance with the principles of the respective international Conventions.

(2) While in the territorial waters and internal waters and within the seaports of the State of one Contracting Party, vessels of the State of the other Contracting Party shall be subject to the regulations relating to equipment, facilities, ship's safety devices, measurement and seaworthines in force in the State of their flag.

(3) Nothing in this Article shall prevent the right of each Contracting Party to inspect vessels whilst in a port of their State in order to ensure that they comply with rules of international Conventions in force related to maritime safety and protection of marine enviroment which both Contracting Parties have accepted.

Article 14

(1) The judicial authorities of one Contracting Party shall not undertake any civil proceedings related to a Contract of employment of a crew member on board a vessel of the State of the other Contracting Party.

(2) In case a member of the crew of the State of one of the Contracting Parties shall commit an offence on board the vessel while the vessel being within the internal waters of the State of the other Contracting Party, the authorities of this other Party shall not prosecute him without consent of the competent diplomatic or consular officials of the country of flag of the vessel except if :

a) the consequences of the offence extend to the territory of the coastal State; or

b) the offence is of a kind to disturb the public order or the security of the coastal State; or

c) the prosecution is necessary for struggle against prohibited traffic of narcotic drugs.

In such cases notification will be made as soon as possible to the competent diplomatic or consular officials of the State of flag of the vessel.

(3) The provisions of paragraph 2 of this Article do not affect the rights of control and inquiry, which the authorities of each of the Contracting Parties have under their national legislation.

Article 15

(1) If a vessel of the State of one of the Contracting Parties suffers shipwreck, runs aground, is cast ashore or suffers any other accident off the coast of the State of the other Contracting Party the vessel and the cargo shall enjoy, in the territory of the State of the latter Party, the same treatment which are accorded to a national vessel and cargo.

(2) The crew and passengers as well as the vessel itself and its cargo shall be granted, at any time, help and assistance to the same extent as in the case of a national vessel.

(3) The cargo and articles unloaded or saved from the vessel specified in paragraph 1 of this Article, provided they are not delivered for use or consumption in the territory of the State of the other Contracting Party shall not be liable to any customs duties.

(4) The vessel so stranded or wrecked as well as all its parts, dèbris, or accessories and all appliances, riggings, provisions and goods salvaged, including those jettisoned by such vessels or by vessels in distress, or the proceeds thereof if sold, as well as all documents found aboard the stranded or wrecked vessel or belonging to it, shall be delivered to the owner or his representatives when claimed by them.

(5) Nothing in this Article shall prejudice any claim for salvage or assistance given to a vessel, its passengers, crew and cargo.

Article 16

Income derived from the operation in international traffic of vessels registered in the State of one Contracting Party shall be exempt in the State of the other Contracting Party from dues or taxes of any kind.

Article 17

(1) Each Contracting Party shall permit members of diplomatic and consular representations of the State of the other Contracting Party entry into its sea ports according to the respective national laws and regulations in force for the purpose of boarding vessels under the flag of their State in order to perform their official or other duties related to crew, cargo and catering for the vessel.

(2) Representations of the shipping companies of such vessels may also obtain same permission issued for each particular visit by the appropriate port authorities in accordance with national laws and regulations.

Article 18

The provisions of the present Agreement shall not affect the rights and obligations of the Contracting Parties arising out of international Conventions on maritime law and shipping which have been accepted by the two Contracting Parties.

Article 19

Any differences concerning the interpretation or implementation of this Agreement shall be settled by direct negotiations between the competent authorities of the Contracting Parties. In case no agreement is reached differences shall be settled through diplomatic channels.

Article 20

(1) This Agreement shall be concluded for an unlimited period.

(2) The present Agreement is subject to approval in accordance with the domestic provisions of the Contracting Parties and shall enter into force thirty days after the exchange of letters notifying the approval.

(3) Any alteration of or amendment to this Agreement shall be agreed upon in writing between the Contracting Parties and shall enter into force according to the procedures laid down in the above paragraph 2.

(4) This Agreement may be denounced in writing by either Contracting Party within a period of twelve months.

In witness thereof the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

Done in Berlin this 13th day of May 1981 in two originals in the English language.

For the Government of the Hellenic Republic	For the Government of the German Democratic Republic

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γερμανικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

Ἡ Κυβέρνηση τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ ἡ Κυβέρνηση τῆς Γερμανικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας (ἐφεξῆς ἀναφερόμενες ὡς τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη),

Ἐπιθυμώντας νὰ ἐνισχύσουν τὶς φιλικὲς σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, ἀναπτύσσοντας τὴ συνεργασία τους στὸν τομέα τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας καὶ μὲ τὸ σκοπὸ νὰ συμβάλλουν στὴν ἀνάπτυξη τῆς διεθνοῦς ναυτιλίας, μὲ βάση τὶς ἀρχὲς τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐμπορικῆς ναυσιπλοΐας,

Ἔχοντας ὑπόψη τους τὶς ἀρχὲς ποὺ καθορίζονται στὸ Διεθνὲς Δίκαιο καὶ ἰδιαίτερα στὶς διεθνεῖς Ναυτιλιακὲς Συμβάσεις στὶς ὁποῖες τὰ δύο Μέρη εἶναι μέλη,

Ἐπιθυμώντας ν' ἀναπτύξουν τὶς φιλικὲς σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν σύμφωνα μὲ τὴν Τελικὴ Πράξη τοῦ Ἐλσίνκι,

Ἀποφάσισαν νὰ συνάψουν τὴ Συμφωνία αὐτή.

Ἄρθρο 1.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θ' ἀναπτύξουν τὴ συνεργασία τους στὸν τομέα τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας μὲ βάση τὰ ἴσα δικαιώματα, τὸ ἀμοιβαῖο ὄφελος καὶ τὶς ἀρχὲς τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐμπορικῆς ναυσιπλοΐας καὶ θὰ ἀπόσχουν ἀπὸ κάθε πράξη ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ἐπηρεάσει τὴν ἀνάπτυξη τῆς διεθνοῦς ναυτιλίας μὲ βάση τὶς ἀνωτέρω ἀναφερόμενες ἀρχές.

Ἄρθρο 2.

Γιὰ τὸ σκοπὸ τῆς παρούσας Συμφωνίας:

1) Ὁ ὅρος «πλοῖο τοῦ Κράτους τοῦ ἑνὸς Συμβαλλόμενου Μέρους» ὑποδηλώνει οποιοδήποτε πλοῖο ποὺ εἶναι ἐγγεγραμμένο στὸ Νηολόγιο τοῦ Κράτους αὐτοῦ καὶ φέρει τὴ σημαία τοῦ Κράτους τοῦ Συμβαλλόμενου αὐτοῦ Μέρους.

Ἐντούτοις, ὁ ὅρος αὐτὸς δὲν περιλαμβάνει:

α) Πολεμικὰ καὶ βοηθητικὰ πλοῖα τοῦ Ναυτικοῦ·

β) Πλοῖα τὰ ὁποῖα ἐκτελοῦν ἀποκλειστικὰ διοικητικὴ ἢ ρατικὴ ἀποστολή·

γ) Πλοῖα ἐπιστημονικῆς ἔρευνας·

δ) Ἁλιευτικὰ πλοῖα.

2) Ὁ ὅρος «μέλος τοῦ πληρώματος» ὑποδηλώνει τὸν πλοίαρχο καὶ οποιοδήποτε ἄτομο τὸ ὁποῖο ἀπασχολεῖται πραγματικὰ γιὰ ὑπηρεσία στὸ πλοῖο κατὰ τὴ διάρκεια ἑνὸς ταξιδιοῦ σὲ σχέση μὲ τὰ καθήκοντα καὶ τὶς ὑπηρεσίες ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ περιλαμβάνεται στὴν κατάσταση τοῦ πληρώματος.

3) Ὁ ὅρος «ἀκτοπλοΐα» περιλαμβάνει ὁποιαδήποτε μεταφορὰ ἐμπορευμάτων τὰ ὁποῖα, ἂν καὶ συνοδεύονται ἀπὸ φορτωτικὴ συνεχείας καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς προελεύσεως ἢ τοῦ προορισμοῦ τους, μεταφορτώνονται ἄμεσα ἢ ἔμμεσα στοὺς λιμένες τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου Κράτους τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν γιὰ νὰ μεταφερθοῦν σ' ἄλλο λιμάνι τοῦ Κράτους τοῦ ἴδιου Συμβαλλόμενου Μέρους. Οἱ ἴδιες διατάξεις ἐφαρμόζονται στὴν περίπτωση ἐπιβατῶν καὶ ἂν ἀκόμη ἔχουν εἰσιτήρια συνεχείας.

Ἄρθρο 3.

1) Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀντίστοιχης ἐθνικῆς νομοθεσίας, θὰ συνεχίσουν τὶς προσπάθειές τους γιὰ τὴ διατήρηση καὶ ἀνάπτυξη μιᾶς ἀποδοτικῆς σχέσεως μεταξὺ τῶν ἁρμόδιων ἀρχῶν τῶν χωρῶν τους. Εἰδικότερα, τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦν νὰ συνεχίσουν τὶς ἀμοιβαῖες διαβουλεύσεις καὶ τὴν ἀνταλλαγὴ πληροφοριῶν μεταξὺ τῶν ἀντίστοιχων ἁρμόδιων Ἀρχῶν καὶ νὰ ἐνθαρρύνουν τὴν ἀνάπτυξη τῶν ἐπαφῶν μεταξὺ τῶν ναυτιλιακῶν ὀργανισμῶν καὶ ἐπιχειρήσεών τους.

2) Οἱ ἁρμόδιες ἀρχὲς τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν εἶναι:

— ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας
Τὸ Ὑπουργεῖο Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας

— ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Γερμανικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας
Τὸ Ὑπουργεῖο Συγκοινωνιῶν τῆς Γερμανικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας.

Ἄρθρο 4.

1) Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦν νὰ ἀκολουθήσουν στὴ διεθνὴ ναυτιλία τὶς ἀρχὲς τοῦ ἐλεύθερου καὶ θεμιτοῦ ἀνταγωνισμοῦ καὶ εἰδικότερα:

α) Νὰ προάγουν τὴ συμμετοχὴ τῶν πλοίων τους στὸ θαλάσσιο ἐμπόριο μεταξὺ τῶν λιμένων τῶν Κρατῶν τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν.

β) Νὰ συνεργαστοῦν στὴν ἐξάλειψη τῶν ἐμποδίων τὰ ὁποῖα θὰ μποροῦσαν νὰ παρακωλύσουν τὴν ἀνάπτυξη τοῦ θαλάσσιου ἐμπορίου μεταξὺ τῶν λιμένων τῶν χωρῶν τους.

γ) Πρὸς τὸ σκοπὸ τῆς ἀποτελεσματικῆς χρησιμοποιήσεως τῶν πλοίων τους στὸ θαλάσσιο ἐμπόριο μεταξὺ τῶν λιμένων τῶν Κρατῶν τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν καὶ τῶν λιμένων τῶν τρίτων χωρῶν, νὰ ὑποστηρίξουν μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ ἐξασφαλίσουν τὴ συμμετοχὴ τῶν πλοίων τους στὸ ἐμπόριο αὐτὸ σὲ μιὰ ἐλεύθερη καὶ ἐμπορικὰ ἀνταγωνιστικὴ βάση καὶ ν' ἀπόσχουν ἀπὸ μέτρα καὶ μεθόδους ποὺ ἐμποδίζουν τέτοια συμμετοχή.

2) Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ δὲν θὰ ἐπηρεάσουν τὸ δικαίωμα τῶν πλοίων τρίτων χωρῶν νὰ μετάσχουν σὲ θαλάσσιο ἐμπόριο μεταξὺ τῶν λιμένων τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν.

3) Πρὸς τὸ σκοπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ οἱ ναυτιλιακὲς ἑταιρεῖες ποὺ ἔχουν πλοῖα φέροντα τὴ σημαία τοῦ Κράτους τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν εἶναι ἐλεύθερες νὰ ἐκτελοῦν ἀτομικὲς ἢ μεικτὲς τακτικὲς γραμμὲς ὡς ἐπίσης καὶ νὰ συνάπτουν συμφωνίες μεταξύ τους πάνω σὲ τεχνικο-οργανωτικὰ καὶ ἐμπορικὰ θέματα.

Ἄρθρο 5.

1) Ἕκαστο Συμβαλλόμενο Μέρος θὰ παρέχει σὲ πλοῖα τοῦ Κράτους τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, στὰ πληρώματά τους, στοὺς ἐπιβάτες καὶ στὰ φορτία τὴν ἴδια μεταχείριση ποὺ παρέχει στὰ δικά του πλοῖα τὰ ὁποῖα ἐκτελοῦν διεθνῆ ταξίδια, στὰ πληρώματά τους, στοὺς ἐπιβάτες καὶ στὰ φορτία, ὅταν εἰσέρχονται, παραμένουν ἢ ἀποπλέουν ἀπὸ λιμάνι τοῦ Κράτους τοῦ Συμβαλλόμενου αὐτοῦ Μέρους.

2) Οἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 θὰ ἰσχύσουν γιά:

α) ὁποιαδήποτε τέλη καὶ ἐπιβαρύνσεις ποὺ ἐπιβάλλονται ἐκ μέρους ἢ ὑπὲρ τῶν κρατικῶν Ἀρχῶν ἢ ἄλλων Ὀργανισμῶν ὡς ἐπίσης καὶ γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο εἰσπράττονται.

β) ἀγκυροβολία ἢ ἄπαρση, φόρτωση καὶ ἐκφόρτωση πλοίων στὰ λιμάνια ἢ τὰ ἀγκυροβόλια,

γ) πλοήγηση καὶ ρυμούλκηση, τὴ χρήση διωρύγων, ἀνυψωτικῶν δεξαμενῶν, γεφυρῶν, σημάτων καὶ φώτων διαύλων ναυσιπλοΐας,

δ) τὴ χρήση γερανῶν, γεφυροπλαστίγγων, ἀποθηκῶν, ναυπηγείων, δεξαμενῶν καὶ ἐπισκευαστικῶν βάσεων,

ε) τὸν ἐφοδιασμὸ μὲ καύσιμα, λιπαντικά, νερὸ καὶ τροφές,

στ) ἰατρικὴ καὶ ὑγειονομικὴ περίθαλψη.

3) Οἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 δὲν θά:

α) ἐφαρμόζονται σὲ λιμάνια μὴ ἀνοικτὰ γιὰ τὴν εἴσοδο ξένων πλοίων·

β) ἐφαρμόζονται σὲ δραστηριότητες, ποὺ ἐπιφυλάσσονται ἀπὸ καθένα ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη γιὰ τοὺς ἐθνικοὺς ὀργανισμοὺς ἢ ἐπιχειρήσεις, περιλαμβανομένων ἰδιαίτερα τῆς ἀκτοπλοΐας, τῆς θαλάσσιας ἁλιείας, τῆς πλοηγήσεως, τῆς ρυμουλκήσεως, τῆς διασώσεως καὶ τῆς ναυαγιαιρέσεως·

γ) ἐπηρεάσουν τοὺς κανονισμοὺς ποὺ ἀφοροῦν τὴν εἴσοδο καὶ παραμονὴ ἀλλοδαπῶν·

δ) ὑποχρεώνουν τὸ ἕνα ἢ τὸ ἄλλο Συμβαλλόμενο Μέρος νὰ ἐπεκτείνει σὲ πλοῖο τοῦ Κράτους τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπαλλαγὲς ἀπὸ ὑποχρεωτικὲς ἀπαιτήσεις πλοηγήσεως ποὺ παρέχονται στὰ δικά τους πλοῖα.

4) Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ παρέχουν τὸ ἕνα στὸ ἄλλο μεταχείριση ὅμοια μ' ἐκείνη τοῦ πλέον εὐνοουμένου Κράτους σ' ὅλα τὰ ἄλλα θέματα ποὺ σχετίζονται μὲ τὴ ναυτιλία.

Οἱ διατάξεις τῆς παραγράφου αὐτῆς δὲν θὰ ἰσχύουν γιὰ πλεονεκτήματα ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν συμμετοχὴ ἑκάστου Συμβαλλόμενου Μέρους σὲ Οἰκονομικὴ Κοινότητα ὁποιουδήποτε εἴδους.

Ἄρθρο 6.

Ὁποιαδήποτε πλοῖα ἑκάστου τῶν Κρατῶν τῶν δύο Συμβαλλόμενων Μερῶν ὅταν εἰσέρχονται σὲ λιμάνι τοῦ Κράτους τοῦ ἄλλου Μέρους μὲ σκοπὸ τὴν ἐκφόρτωση μέρους τοῦ φορτίου τους μποροῦν, συμμορφούμενα μὲ τοὺς νόμους καὶ τοὺς κανονισμοὺς τῆς ἐν λόγῳ χώρας, νὰ κρατοῦν στὸ πλοῖο τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ φορτίου τους τὸ ὁποῖο προορίζεται γιὰ ἄλλο λιμάνι εἴτε στὴν ἴδια εἴτε σὲ ἄλλη χώρα ἢ νὰ τὸ μεταφέρουν σ' ἄλλο πλοῖο, χωρὶς νὰ πληρώνουν ὁποιαδήποτε ἐπιπρόσθετα τέλη, ἐκτὸς ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ ἐπιβάλλονται στὰ πλοῖα ποὺ φέρουν τὴν ἐθνικὴ σημαία.

Κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο, ὁποιαδήποτε πλοῖα ἑκάστου τῶν Κρατῶν τῶν δύο Συμβαλλόμενων Μερῶν μποροῦν νὰ προσεγγίσουν σ' ἕνα ἢ περισσότερα λιμάνια τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους μὲ σκοπὸ τὴν παραλαβὴ ὁλόκληρου ἢ μέρους τοῦ φορτίου τους ποὺ προορίζεται γιὰ ξένα λιμάνια, χωρὶς νὰ πληρώσουν τέλη ἄλλα ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἐπιβάλλονται σὲ παρόμοιες περιπτώσεις στὰ πλοῖα ποὺ φέρουν τὴν ἐθνικὴ σημαία.

Ἄρθρο 7.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ υἱοθετήσουν, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐθνικῆς τους νομοθεσίας καὶ τῶν λιμενικῶν τους κανονισμῶν ὡς καὶ τῶν ὑποχρεώσεών τους κατὰ τὸ Διεθνὲς Δίκαιο, ὅλα τὰ ἀπαραίτητα μέτρα γιὰ τὴ διευκόλυνση καὶ ἐπίσπευση τῆς ναυτιλιακῆς κινήσεως, τὴν πρόληψη περιττῶν καθυστερήσεων τῶν πλοίων καὶ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸ ἐπίσπευση καὶ ἁπλοποίηση τῆς διεκπεραιώσεως τῶν τελωνειακῶν καὶ ἄλλων διατυπώσεων ποὺ ἰσχύουν στὰ λιμάνια.

Ἄρθρο 8.

1) Τὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα πιστοποιοῦν τὴν ἐθνικότητα τῶν πλοίων, πιστοποιητικὰ χωρητικότητος καὶ ἄλλα ναυτιλιακὰ ἔγγραφα ποὺ ἐκδίδονται ἢ ἀναγνωρίζονται ἀπὸ τὸ ἕνα τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν θὰ ἀναγνωρίζονται καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο Μέρος.

2) Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως ἀναγκαστικῆς δικαστικῆς ἐκποιήσεως πλοῖα τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου Κράτους τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν δὲν μποροῦν νὰ ἐγγραφοῦν στὸ Νηολόγιο τοῦ ἄλλου Μέρους χωρὶς τὴν ὑποβολὴ πιστοποιητικοῦ ποὺ νὰ ἔχει ἐκδοθεῖ ἀπὸ τὶς ἁρμόδιες ἀρχὲς τῆς ἀρχικῆς χώρας τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖο νὰ δηλώνει ὅτι τὸ πλοῖο ἔχει διαγραφεῖ ἀπὸ τὸ Νηολόγιο τῆς χώρας αὐτῆς.

3) Τὰ πλοῖα τῶν Κρατῶν ἑκάστου τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν ποὺ ἔχουν νομίμως ἐκδοθέντα πιστοποιητικὰ καταμετρήσεως δὲν θὰ ὑπόκεινται σὲ νέες καταμετρήσεις στὰ λιμάνια τοῦ Κράτους τοῦ ἄλλου Μέρους καὶ ἡ χωρητικότητα τοῦ πλοίου ποὺ σημειοῦται στὸ πιστοποιητικὸ θὰ λαμβάνεται ὡς βάση γιὰ τὸν ὑπολογισμὸ τῶν λιμενικῶν τελῶν ὁποιουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας.

Ἄρθρο 9.

1) Ἕκαστο τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν θὰ ἀναγνωρίζει τὰ ἀποδεικτικὰ ταυτότητας ποὺ ἔχουν ἐκδοθεῖ ἀπὸ τὶς ἁρμόδιες Ἀρχὲς τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους γιὰ μέλη τοῦ πληρώματος τὰ ὁποῖα εἶναι πολῖτες τοῦ Κράτους τοῦ Συμβαλλόμενου αὐτοῦ Μέρους καὶ θὰ παρέχουν στὰ πρόσωπα ποὺ ἔχουν τὰ ἀποδεικτικὰ ταυτότητας τὰ δικαιώματα ποὺ ἀναφέρονται στὰ ἄρθρα 10 καὶ 11 τῆς Συμφωνίας αὐτῆς, ὑπὸ τοὺς ὅρους ποὺ καθορίζονται σ' αὐτά. Τὰ ἀποδεικτικὰ αὐτὰ ταυτότητας εἶναι:

— στὴν περίπτωση τῶν πολιτῶν τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ἑλληνικὸ ναυτικὸ φυλλάδιο ἢ ἑλληνικὸ διαβατήριο

— στὴν περίπτωση τῶν πολιτῶν τῆς Γερμανικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας ναυτικὸ φυλλάδιο τῆς Γερμανικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας

2) Οἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 10 καὶ 11 τῆς Συμφωνίας αὐτῆς θὰ ἐφαρμόζονται ἀντιστοίχως γιὰ ὁποιοδήποτε ἄτομο ποὺ δὲν εἶναι πολίτης τοῦ Κράτους τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, ἀλλὰ ἔχει ἀποδεικτικὰ ταυτότητας σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς Συμβάσεως ὑπ' ἀριθ. 108 τοῦ 1958 τοῦ Διεθνοῦς Ὀργανισμοῦ Ἐργασίας ποὺ ἀφορᾶ τὰ ἐθνικὰ ἀποδεικτικὰ ταυτότητας τῶν ναυτικῶν. Τέτοιο ἀποδεικτικὸ ταυτότητας θὰ ἐκδίδεται ἀπὸ Κράτος τὸ ὁποῖο εἶναι Μέρος σ' αὐτὴ τὴ Σύμβαση καὶ θὰ ἐγγυᾶται τὴν ἐπανείσοδο τοῦ κατόχου στὴ χώρα ἡ ὁποία ἐξέδωσε τὰ ἀποδεικτικά.

3) Οἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 10 καὶ 11 τῆς Συμφωνίας αὐτῆς θὰ ἐφαρμόζονται, στὰ πλαίσια τῶν σχετικῶν ἐθνικῶν νόμων καὶ κανονισμῶν τοῦ ἀντίστοιχου Κράτους τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν, σὲ ὁποιοδήποτε ἄτομο τὸ ὁποῖο δὲν εἶναι πολίτης τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ἢ πολίτης τῆς Γερμανικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας καὶ ἔχει ἀποδεικτικὰ ταυτότητας ἄλλα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ ἀναφέρονται στὴν παράγραφο 2 τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ.

Ἄρθρο 10.

1) Οἱ κάτοχοι ἀποδεικτικῶν ταυτότητας ναυτικοῦ τὰ ὁποῖα καθορίζονται στὸ ἄρθρο 9 τῆς Συμφωνίας αὐτῆς ἐπιτρέπεται, στὴν περίπτωση ποὺ εἶναι μέλη τοῦ πληρώματος πλοίου τοῦ Κράτους τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους τὸ ὁποῖο ἐξέδωσε τὸ ἀποδεικτικὸ ταυτότητας, νὰ παραμένουν μὲ προσωρινὴ ἄδεια στὴν πόλη τοῦ λιμένος χωρὶς θεώρηση κατὰ τὴ διάρκεια τῆς παραμονῆς τοῦ σκάφους σὲ λιμάνι τοῦ Κράτους τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, ἐφόσον ὁ πλοίαρχος ἔχει ὑποβάλει τὴν κατάσταση πληρώματος στὶς ἁρμόδιες ἀρχές, σύμφωνα μὲ τοὺς κανονισμοὺς ποὺ ἰσχύουν στὸ λιμάνι αὐτό.

Κατὰ τὴν ἀποβίβαση καὶ ἐπιστροφὴ στὸ πλοῖο, τὰ ἀναφερόμενα πρόσωπα ὑπόκεινται στὸ συνοριακὸ καὶ τελωνειακὸ ἔλεγχο ὁ ὁποῖος ἰσχύει στὸ λιμάνι αὐτό.

2) Οἱ πλοίαρχοι τῶν ἐμπορικῶν πλοίων τοῦ Κράτους τοῦ ἑνὸς Συμβαλλόμενου Μέρους θὰ δέχονται ἀπὸ τὶς τοπικὲς ἀρχὲς τοῦ ἄλλου Μέρους ὁποιαδήποτε βοήθεια ποὺ θὰ εἶναι ἀναγκαία γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ τῶν λιποτακτῶν στὰ πλοῖα τους.

Ἡ παράγραφος αὐτὴ δὲν ἐφαρμόζεται στοὺς λιποτάκτες οἱ ὁποῖοι εἶναι πολῖτες τοῦ Κράτους ὅπου λιποτακτοῦν.

Ἄρθρο 11.

1) Οἱ κάτοχοι ἀποδεικτικῶν ταυτότητας ναυτικοῦ τὰ ὁποῖα καθορίζονται στὸ ἄρθρο 9 τῆς παρούσας Συμφωνίας, ἐπιτρέπεται νὰ εἰσέρχονται ὡς ἐπιβάτες ὁποιουδήποτε μεταφορικοῦ μέσου στὸ ἔδαφος τοῦ Κράτους τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους ἢ νὰ διέρχονται διὰ τοῦ ἐδάφους τράνζιτο, ὁποτεδήποτε εἶναι καθ' ὁδὸν πρὸς τὸ πλοῖο τους ἢ κινοῦνται πρὸς ἄλλο πλοῖο, καθ' ὁδὸν πρὸς τὴ χώρα τους ἢ κινούμενοι γιὰ ὁποιοδήποτε ἄλλο λόγο ὁ ὁποῖος θὰ ἔχει ἐγκριθεῖ ἀπὸ τὶς Ἀρχὲς αὐτοῦ τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, σύμφωνα μὲ τὴ διαδικασία ποὺ καθορίζεται στὴ Σύμβαση ὑπ' ἀριθ. 108 τοῦ 1958 τοῦ Διεθνοῦς Ὀργανισμοῦ Ἐργασίας.

2) Σ' ὅλες τὶς περιπτώσεις ποὺ καθορίζονται στὴν παράγραφο 1 τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ οἱ ναυτικοὶ πρέπει νὰ ἔχουν ἀντίστοιχες θεωρήσεις τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, οἱ ὁποῖες θὰ χορηγοῦνται ἀπὸ τὶς ἁρμόδιες Ἀρχὲς τὸ συντομότερο δυνατό.

3) Στὴν περίπτωση ποὺ ὁ κάτοχος τοῦ ἀποδεικτικοῦ ταυτότητας ναυτικοῦ τὸ ὁποῖο καθορίζεται στὸ ἄρθρο 9 τῆς παρούσας Συμφωνίας δὲν εἶναι πολίτης τοῦ Κράτους τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, οἱ θεωρήσεις ποὺ καθορίζονται στὸ ἄρθρο αὐτὸ γιὰ τὴν εἴσοδο ἢ διέλευση τράν-

ζιτο διὰ τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους θὰ χορηγοῦνται ἐφόσον ἔχει γραπτὴ ἐντολὴ ἡ ὁποία ἔχει ἐκδοθεῖ ἀπὸ τὴ ναυτιλιακὴ ἑταιρεία, τὸν πλοίαρχο τοῦ πλοίου ἢ ὁποιοδήποτε ἄτομο ἐξουσιοδοτημένο ἀπὸ αὐτοὺς καὶ ἡ ἐπιστροφή του στὸ ἔδαφος τοῦ Κράτους τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους τὸ ὁποῖο ἔχει ἐκδώσει τὸ ἀποδεικτικὸ ταυτότητας ναυτικοῦ εἶναι ἐγγυημένη στὸν κάτοχο τοῦ ἐγγράφου αὐτοῦ.

4) Οἱ ἀλλαγὲς στὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου τὸ ὁποῖο βρίσκεται σὲ λιμάνι τοῦ Κράτους τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους θὰ ἀναγράφονται στὴ γλώσσα τοῦ Κράτους τῆ σημαία τοῦ ὁποίου φέρει τὸ πλοῖο στὰ σχετικὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου μὲ τὴν ἡμερομηνία τῆς ἀλλαγῆς.

Ἄρθρο 12.

1) Παρὰ τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 9—11 τῆς παρούσας Συμφωνίας, οἱ κανονισμοὶ οἱ σχετικοὶ μὲ τὴν εἴσοδο, παραμονὴ καὶ ἀναχώρηση τῶν ἀλλοδαπῶν διατηροῦνται σὲ πλήρη ἰσχὺ στὴν ἐπικράτεια τῶν Κρατῶν τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν.

2) Ἕκαστο τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν διατηρεῖ τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνεῖται τὴν εἴσοδο καὶ/ἢ τὴν παραμονὴ στὸ ἔδαφός του σὲ ναυτικοὺς τοὺς ὁποίους θεωρεῖ ἀνεπιθύμητους.

Ἄρθρο 13.

1) Τὰ πλοῖα, τὰ πληρώματα, οἱ ἐπιβάτες καὶ τὰ φορτία τοῦ Κράτους τοῦ ἑνὸς Συμβαλλόμενου Μέρους, ἐνῷ θὰ βρίσκονται στὰ χωρικὰ καὶ ἐσωτερικὰ ὕδατα καὶ μέσα στὰ λιμάνια τοῦ Κράτους τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, θὰ ὑπόκεινται, μέχρι τοῦ σημείου ποὺ ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὶς ἰσχύουσες σχετικὲς διεθνεῖς συμβάσεις ἀναφορικὰ μὲ τὸ δίκαιο τῆς θαλάσσης, στοὺς ἰσχύοντες ἀντίστοιχους ἐθνικοὺς νόμους καὶ κανονισμούς, εἰδικὰ δὲ στοὺς κανόνες ποὺ ἀφοροῦν τὴν κυκλοφορία καὶ ἀσφάλεια ὡς ἐπίσης καὶ τὴ δημόσια τάξη, τὴ διέλευση συνόρων, τὰ τελωνεῖα, τὸ ξένο συνάλλαγμα, τὴν ὑγεία, τὸν κτηνιατρικὸ καὶ φυτοπαθολογικὸ ἔλεγχο καὶ ποὺ ἐκδίδονται ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη σύμφωνα μὲ τὶς ἀρχὲς τῶν ἀντίστοιχων διεθνῶν συμβάσεων.

2) Ἐνῷ θὰ βρίσκονται στὰ χωρικὰ καὶ ἐσωτερικὰ ὕδατα καὶ μέσα στὰ λιμάνια τοῦ Κράτους τοῦ ἑνὸς Συμβαλλόμενου Μέρους, τὰ πλοῖα τοῦ Κράτους τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους θὰ ὑπόκεινται στοὺς κανονισμοὺς οἱ ὁποῖοι ἀφοροῦν τὸν ἐξοπλισμό, τὶς διευκολύνσεις, τὶς συσκευὲς ἀσφαλείας τοῦ πλοίου, τὴν καταμέτρηση καὶ ἀξιοπλοΐα καὶ οἱ ὁποῖοι ἰσχύουν στὸ Κράτος τῆς σημαίας τους.

3) Οἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐμποδίζουν τὸ δικαίωμα ἑκάστου Συμβαλλόμενου Μέρους νὰ ἐπιθεωρεῖ πλοῖα εὑρισκόμενα σὲ λιμάνι τοῦ Κράτους τους γιὰ νὰ βεβαιωθεῖ ὅτι συμμορφοῦνται μὲ τοὺς κανόνες τῶν διεθνῶν Συμβάσεων ποὺ ἰσχύουν σχετικὰ μὲ τὴν ἀσφάλεια τῆς ναυσιπλοΐας καὶ τὴν προστασία τοῦ θαλάσσιου περιβάλλοντος τὶς ὁποῖες ἔχουν ἀποδεχθεῖ καὶ τὰ δύο Συμβαλλόμενα Μέρη.

Ἄρθρο 14.

1) Οἱ δικαστικὲς ἀρχὲς τοῦ ἑνὸς Συμβαλλόμενου Μέρους δὲν θὰ προβοῦν σὲ καμία δικαστικὴ ἐνέργεια ἀστικῆς φύσεως ποὺ ἀφορᾶ σύμβαση ἐργασίας μέλους τοῦ πληρώματος πλοίου τοῦ Κράτους τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

2) Στὴν περίπτωση ποὺ ἕνα μέλος τοῦ πληρώματος τοῦ Κράτους τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν διαπράξει ἀδίκημα στὸ πλοῖο ἐνῷ τὸ πλοῖο βρίσκεται στὰ ἐσωτερικὰ ὕδατα τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, οἱ Ἀρχὲς τοῦ ἄλλου Μέρους δὲν θὰ διώξουν αὐτὸ χωρὶς τὴ συναίνεση τῶν ἁρμόδιων διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν Ἀρχῶν τῆς χώρας τῆς σημαίας τοῦ σκάφους, ἐκτὸς ἐάν:

α) οἱ συνέπειες τοῦ ἀδικήματος ἐκτείνονται στὸ ἔδαφος τοῦ παράκτιου Κράτους· ἢ

β) τὸ ἀδίκημα εἶναι τέτοιο ὥστε νὰ διαταράσσει τὴ δημόσια τάξη ἢ τὴν ἀσφάλεια τοῦ παράκτιου Κράτους· ἢ

γ) ἡ ποινικὴ δίωξη εἶναι ἀναγκαία στὴν προσπάθεια κατὰ τῆς ἀπαγορευόμενης διακινήσεως τῶν ναρκωτικῶν.

Στὶς περιπτώσεις αὐτὲς θὰ γίνεται γνωστοποίηση, τὸ συντομότερο δυνατὸ στὶς ἁρμόδιες διπλωματικὲς ἢ προξενικὲς Ἀρχὲς τοῦ Κράτους τῆς σημαίας τοῦ πλοίου.

3) Οἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ δὲν ἐπηρεάζουν τὰ δικαιώματα ἐλέγχου καὶ ἔρευνας, τὰ ὁποῖα ἔχουν οἱ Ἀρχὲς ἑκάστου τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν κατὰ τὴν ἐθνική τους νομοθεσία.

Ἄρθρο 15.

1) Ἐὰν ἕνα πλοῖο τοῦ Κράτους ἑνὸς τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν ναυαγήσει, ἐξοκείλει, προσαράξει ἢ ὑποστεῖ ὁποιοδήποτε ἄλλο ἀτύχημα σὲ μικρὴ ἀπόσταση ἀπὸ τὴν ἀκτὴ τοῦ Κράτους τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, τὸ πλοῖο καὶ τὸ φορτίο θὰ ἀπολαύουν στὸ ἔδαφος τοῦ Κράτους τοῦ τελευταίου Μέρους τὴν ἴδια μεταχείριση ποὺ παρέχεται σὲ ἐθνικὸ πλοῖο καὶ φορτίο.

2) Στὸ πλήρωμα καὶ στοὺς ἐπιβάτες ὡς ἐπίσης καὶ στὸ ἴδιο τὸ πλοῖο καὶ στὸ φορτίο του θὰ παρέχεται, ἀνὰ πάσα στιγμή, βοήθεια καὶ ἀρωγὴ στὸν ἴδιο βαθμὸ ὅπως στὴν περίπτωση ἐθνικοῦ πλοίου.

3) Τὸ φορτίο καὶ τὰ εἴδη ποὺ ἐκφορτώνονται ἢ διασώζονται ἀπὸ τὸ πλοῖο ποὺ καθορίζεται στὴν παράγραφο 1 τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ, ἐφόσον δὲν παραδίδονται γιὰ χρήση ἢ κατανάλωση στὸ ἔδαφος τοῦ Κράτους τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, δὲν θὰ ὑπόκεινται σὲ τελωνειακοὺς δασμούς.

4) Τὸ πλοῖο ποὺ ἔχει ἐξωκείλει ἢ ναυαγήσει κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, ὡς ἐπίσης καὶ ὅλα του τὰ μέρη, συντρίμματα ἢ ἐξοπλισμὸς καὶ ὅλες οἱ συσκευές, ἐξαρτισμοί, προμήθειες καὶ ἐμπορεύματα ποὺ ἔχουν διασωθεῖ, περιλαμβανομένων καὶ αὐτῶν ποὺ ἔχουν ἀπορριφθεῖ ἀπὸ τέτοια πλοῖα ἢ ἀπὸ πλοῖα εὑρισκόμενα σὲ κίνδυνο, ἢ τὸ προϊὸν τῆς πωλήσεώς τους ἐὰν ἐπωλήθησαν, ὡς ἐπίσης καὶ ὅλα τὰ ἔγγραφα ποὺ βρέθηκαν στὸ πλοῖο ποὺ ἔχει ἐξωκείλει ἢ ναυαγήσει ἢ τὰ ὁποῖα ἀνήκουν σ' αὐτό, θὰ παραδίδονται στὸν ἰδιοκτήτη ἢ στοὺς ἀντιπροσώπους του ὅταν ζητοῦνται ἀπ' αὐτούς.

5) Τίποτα σ' αὐτὸ τὸ ἄρθρο δὲν θὰ προδικάσει ὁποιαδήποτε ἀπαίτηση γιὰ διάσωση ἢ ἀρωγὴ ποὺ ἔχει δοθεῖ στὸ πλοῖο, στοὺς ἐπιβάτες του, στὸ πλήρωμα καὶ στὸ φορτίο.

Ἄρθρο 16.

Ἔσοδα προερχόμενα ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση στὸ διεθνὲς ἐμπόριο πλοίων τὰ ὁποῖα εἶναι νηολογημένα στὸ Κράτος τοῦ ἑνὸς Συμβαλλόμενου Μέρους θὰ εἶναι ἀπαλλαγμένα στὸ Κράτος τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους ἀπὸ τέλη ἢ φόρους ὁποιουδήποτε εἴδους.

Ἄρθρο 17.

1) Ἕκαστο Συμβαλλόμενο Μέρος θὰ ἐπιτρέπει στὰ μέλη τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ἀντιπροσωπειῶν τοῦ Κράτους τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους τὴν εἴσοδο στοὺς θαλάσσιους λιμένες του σύμφωνα μὲ τοὺς ἀντίστοιχους ἐθνικοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς ποὺ ἰσχύουν, πρὸς τὸ σκοπὸ τῆς ἐπιβιβάσεως σὲ πλοῖα ποὺ φέρουν τὴ σημαία τοῦ Κράτους τους γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἐπίσημων ἢ ἄλλων καθηκόντων τους ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὸ πλήρωμα, τὸ φορτίο καὶ τὴν τροφοδοσία τοῦ πλοίου.

2) Οἱ ἀντιπροσωπεῖες τῶν ναυτιλιακῶν ἑταιρειῶν τῶν πλοίων τούτων μποροῦν ἐπίσης νὰ παίρνουν τὴν ἴδια ἄδεια, ἡ ὁποία θὰ ἐκδίδεται γιὰ κάθε συγκεκριμένη ἐπίσκεψη ἀπὸ τὶς ἁρμόδιες λιμενικὲς ἀρχὲς σύμφωνα μὲ τοὺς ἐθνικοὺς νόμους καὶ κανονισμούς.

Ἄρθρο 18.

Οἱ διατάξεις τῆς Συμφωνίας αὐτῆς δὲν θὰ ἐπηρεάζουν τὰ δικαιώματα καὶ τὶς ὑποχρεώσεις τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ διεθνεῖς συμβάσεις τοῦ δικαίου τῆς θαλάσσης καὶ τῆς ναυτιλίας οἱ ὁποῖες ἔχουν γίνει ἀποδεκτὲς ἀπὸ τὰ δύο Συμβαλλόμενα Μέρη.

Ἄρθρο 19.

Ὁποιεσδήποτε διαφορὲς ποὺ ἀφοροῦν τὴν ἑρμηνεία ἢ ἐφαρμογὴ τῆς Συμφωνίας αὐτῆς θὰ διευθετοῦνται μὲ ἀπευθείας διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν ἁρμόδιων Ἀρχῶν τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν. Σὲ περίπτωση ποὺ δὲν ἐπιτευχθεῖ συμ-

φωνία οἱ διαφορὲς θὰ διευθετοῦνται διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ.

Ἄρθρο 20.

1) Ἡ Συμφωνία αὐτὴ συνάπτεται γιὰ ἀπεριόριστο χρόνο.

2) Ἡ παρούσα Συμφωνία ὑπόκειται σὲ ἔγκριση σύμφωνα μὲ τὶς ἐσωτερικὲς διατάξεις τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν καὶ θὰ τεθεῖ σὲ ἰσχὺ τριάντα μέρες μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴ ἐπιστολῶν ποὺ νὰ γνωστοποιοῦν τὴν ἔγκριση.

3) Ὁποιαδήποτε μεταβολὴ ἢ τροποποίηση τῆς Συμφωνίας αὐτῆς θὰ συμφωνεῖται γραπτῶς μεταξὺ τῶν Συμβαλλόμενων Μερῶν καὶ θὰ ἀρχίζει νὰ ἰσχύει σύμφωνα μὲ τὶς διαδικασίες ποὺ ὁρίζονται στὴν ἀνωτέρω παράγραφο 2.

4) Ἡ Συμφωνία αὐτὴ μπορεῖ νὰ καταγγελθεῖ γραπτῶς ἀπὸ τὸ ἕνα ἢ τὸ ἄλλο Συμβαλλόμενο Μέρος ἐντὸς 12 μηνῶν.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω, οἱ ὑπογράφοντες δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι πρὸς τοῦτο ἀπὸ τὶς ἀντίστοιχες Κυβερνήσεις τους ὑπόγραψαν τὴ Συμφωνία αὐτή.

Ἔγινε στὸ Βερολίνο στὶς 13 Μαΐου 1981 σὲ δύο πρωτότυπα στὴν ἀγγλικὴ γλώσσα.

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ
Γιὰ τὴν Κυβέρνηση τῆς
Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας

ΟΣΚΑΡ ΦΙΣΣΕΡ
Γιὰ τὴν Κυβέρνηση τῆς
Γερμανικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας

Ἄρθρο δεύτερο.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου αὐτοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν νὰ δημοσιευθῇ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ κείμενον τοῦ παρόντος καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθήνα, 14 Ἰουνίου 1984

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ

Θεωρήθηκε καὶ τέθηκε ἡ Μεγάλη Σφραγίδα τοῦ Κράτους.

Ἀθήνα, 16 Ἰουνίου 1984

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ